

Ingen tid at spilde: Vedtag Glass-Steagall, og tag til Månen

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 25. november, 2016

Jason Ross: Diskussionen i aften finder sted to en halv uge efter præsidentvalget i USA den 8. nov. Siden da har vi set en hvirvelvind af spekulationer over udnævnelser til regeringsposter, inkl. nogle udnævnelser til poster i Trump-administrationen. Vi har også set betydningsfulde, internationale nyheder, såsom APEC-topmødet, der fandt sted i sidste weekend; topmødet i Asien-Stillehavsområdets Økonomiske Samarbejde (APEC), der meget betydningsfuldt inkluderede den filippinske præsident Duterte og den kinesiske præsident Xi Jinping blandt de mange tilstedevarende ledere. På denne konference understregede Duterte igen, at Filippinerne ikke længere anser sig selv for at være en amerikansk koloni; og landet forfølger en uafhængig politik, rent økonomisk, med Kina, der således er et modtræk til at skabe konflikt i f.eks. det Sydkinesiske Hav. Præsident Xi var på rundrejse i Mellem- og Sydamerika samtidig med, at han rejste til APEC-topmødet. Så ved siden af Peru – som var værtsland for topmødet – besøgte han også Chile og Ecuador, hvor han blandt andet talte om den bi-oceaniske korridor, en plan for en jernbaneforbindelse mellem Sydamerikas to omkringliggende have, Stillehavet og Atlanterhavet, og om at etablere videnskabsbyer. Han blev hyldet af præsident Correa i Ecuador, der betragtede Xi Jinpings besøg som den mest betydningsfulde begivenhed, der nogen sinde havde fundet sted i Ecuadors historie, baseret på det potentielle, som dette tilbød denne

nation.

Dette Nye Paradigme, der i øjeblikket ledes politisk og økonomisk af Rusland og Kina, kommer som et resultat af LaRouche-bevægelsens og Lyndon og Helga LaRouches årtier lange organisering; der er således nu et Nyt Paradigme, der fører en stadigt større del af verden i en meget positiv retning. Vores job i øjeblikket er ikke at få de hotteste nyheder om, hvad Trumps udnævnelser bliver, osv. Det er at forme amerikanske politik, som vi med held gjorde det med at gennemtvinge en underkendelse af Obamas veto af Loven om Juridisk Retfærdighed mod Sponsorer af Terrorisme (JASTA). Og som vi nu står klar til at gøre, med at få Kongressen – under denne overgangsperiode, 'lamme and'-perioden – til at gennemføre Glass-Steagall, det nødvendige første skridt for en økonomisk genrejsning. Glass-Steagall er den lov, som Franklin Roosevelt fik vedtaget, og som skabte 60+ år med stabil, kedelig, stabil, produktiv bankvirksomhed i USA; snarere end den form for spillevirksomhed, vi nu ser.

Lad med vise dette kort [Fig. 1] for blot at vise lidt at den succes, som vi har set med det kinesiske program.

Programmet med nationerne i Ét bælte, én vej [OBOR], der inkluderer både – der er to komponenter i Kinas projekt i denne henseende; det Økonomiske Silkevejsbælte, med nationerne vist i blå farve, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej i orange farve. Tilsammen refererer Kina til dette på kinesisk som initiativet med »Ét bælte, én vej«; på engelsk ofte blot kaldt initiativet for Bæltet og Vejen. Med hensyn til det potentielle, som dette har, er her blot nogle af tallene: 20.000 km højhastigheds-jernbanelinjer i Kina, alle bygget inden for det seneste årti – mere end i resten af verden tilsammen; et titals billioner af dollars i direkte investering i nationerne i området; en forøgelse af kontrakter om tjenesteydelser på over 33 % i løbet af blot ét år langs Bæltet og Vejen; Kinas Eksport/Importbank har udestående engagementer i flere end 1000 projekter og har for ganske

nylig underskrevet aftaler om omkring 500 nye projekter i nationerne langs Bæltet og Vejen. Kina er i færd med at udbygge 150.000 stipendier, som tilbyder uddannelse til 500.000 eksperter til uddannelse i Kina; har etableret 500 Konfucius-institutter i hele verden; har initieret flere end et dusin økonomiske samarbejdszoner; frihandelsaftaler, og er i øjeblikket engageret i flere end 40 energiprojekter – inklusive omkring 20, der lige er blevet etableret i år i Bæltet og Vejens nationer.

Hvordan kan vi så blive en del af dette? I magasinet *Chronicles* udgave fra 21. nov. er der et forslag fra Edward Lozansky og Jim Jatrus. Lozansky er præsident for det Amerikanske Universitet i Moskva. De skrev en artikel med titlen, »The Big Three: America, Russia, and China Must Join Hands for

Security, Prosperity, and Peace« (De tre store: Amerika, Rusland og Kina må gå sammen om sikkerhed, velstand og fred). To uddrag: De indleder deres artikel, »Med Donald Trumps sejr over Hillary Clinton får vi måske aldrig at vide, hvor tæt Amerika og hele menneskeheden kom på atomkrig«. Med en beskrivelse af verdenssituationen afslutter de med et forslag: »Præsident Donald Trump kan rette tidlige amerikanske præsidenters fejl. Snarere end modstandere kan Rusland og Kina blive Amerikas vigtigste partere, og som er, er vi overbevist om, rede til at respondere positivt. Tiden er inde for Trump og Amerika til at tage initiativet til samarbejde mellem USA, Rusland og Kina hen imod en tryg, fremgangsrig og fredelig fremtid. Et Trump-Putin-Xi 'Store Tre-topmøde' bør være en prioritet for den nye, amerikanske præsidents første 100 dage.«

Jeg vil nu bede Jeff Steinberg om at fylde verdensbilledet ud og forklare vore seere, hvilke flanker, hvilke håndtag, hvilke vægtstænger vi har for at ændre USA's politik på dette tidspunkt?

Jeffrey Steinberg (efterretningsredaktør, EIR): Det er

indledningsvist meget vigtigt at indse, at vi befinder os i en periode med forandring. Vi ved visse ting om konsekvenserne af det amerikanske præsidentvalg og andre nationale valg den 8. nov. Jeg mener, at Lozansky og Jatus gjorde en fundamental pointe meget klart: Der forelå en meget alvorlig fare, baseret på Hillary Clintons kampagneretorik, baseret på politikker, der blev stadigt mere aggressivt forfulgt af præsident Barack Obama mod slutningen af hans otte år i embedet; at vi havde kurs mod den værste krise mellem USA og Rusland, som vi nogensinde har oplevet – måske endda værre end Cubakrisen i 1962. Så Hillary Clintons nederlag er virkelig afslutningen af præsidentskaberne Bush' og Obamas 16 år lange tyranni. Hvor hurtigt, vi kan vende politikken omkring under det nye Trump-præsidentskab, og i hvilken retning, udnævnelserne til hans administration vil gå, er alt sammen ukendte faktorer; vi har ingen vished om dem.

Det, vi ved, er, at især i kølvandet på APEC-topmødet, der netop er afsluttet i sidste uge i Lima, Peru, og som dernæst efterfulgtes af den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg til Peru og dernæst til Chile, og forud for topmødet var han i Ecuador; og vi ved, at der er en enorm mulighed derude for USA, under et Trump-præsidentskab, for netop at gå med i det, der altid har ligget på bordet som en åben invitation til USA; nemlig, at USA kan tilslutte sig projektet om Verdenslandbroen. For, uden et USA er det meget vanskeligt at opfatte dette som en Verdenslandbro, hvilket er det, verden virkelig har brug for lige nu. Der har været meget indledende telefondiskussioner mellem nyvalgte præsident Trump og den russiske præsident Putin; de synes at være blevet enige om at have et personligt topmøde hurtigt efter tiltrædelsen – som finder sted den 20. januar. Det er ligeledes tanken, at præsident Trump, efter tiltrædelsen, også ret hurtigt skal mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping. Jeg mener, at Lozansky-Jatus-ideen om et trilateralt møde ville være ekstraordinært værdifuldt. Det er vigtigt at huske på, at, i 1944, var det præsident Franklin Roosevelt's kurs i sine

handlinger for at etablere De forenede Nationer – hvilket skete i 1945 – at inkludere både Sovjetunionen og Kina i FN's Sikkerhedsråds fem permanente nationer. Husk på, at Roosevelt forstod, at der var imperiepolitikker, der stadig var kernen i Det britiske Imperium med Churchill, og på lignende måde med Frankrig. Så ideen med at have Rusland – dengang Sovjetunionen – og Kina i dette permanente Sikkerhedsråds kernegruppe, reflekterede den kendsgerning, at Roosevelt dengang så udsigten til denne form for et alliancesystem hen over Eurasien. Jeg mener, at der er en historisk baggrund, for netop denne form for russisk-kinesiske samarbejde, at se hen til her. I de seneste 15 år har det været en hjørnesten i Lyndon LaRouches globale politik med et USA-Rusland-Kina-Indien-samarbejde, især omkring videnskabelige programmer; især udforskning af rummet, som basis for global fred og udvikling. Så disse ideer er fremlagt.

Den 20. november sagde general Michael Flynn, kort tid efter, at han var blevet udnevnt af nyvalgte præsident Trump som national sikkerhedsrådgiver, i et interview med Fareed Zakharis på CNN, at, efter hans mening, var den eneste måde at håndtere problemerne med den jihadistiske terrortrussel i Mellemøsten og Nordafrika på længere sigt at have et globalt samarbejde omkring en Marshallplan – han brugte udtrykkeligt dette udtryk. Han sagde, hvis man ser på, hvad Europa var i stand til at præstere i kølvandet på Anden Verdenskrigs ødelæggelser, og den rolle, som Marshallplanen spillede; det var ikke det hele, men det var et vigtigt element i den økonomiske genrejsning efter krigen. Et perspektiv af denne art er virkelig den vindende strategi for at håndtere befolkningstilvæksten og spredningen af den saudisksponsorerede jihadisme i hele Mellemøsten/Nordafrika-området. Det går også ind i Sydvestasien.

Der findes altså enorme potentialer; de er i vid udstrækning foreløbigt ikke realiseret med hensyn til den forandring, der kommer med den ny administration. Men, som du sagde, Jason

[Ross], så er der ingen grund til at vente til januar. Den nyvalgte præsident Trump krævede udtrykkeligt, i en tale i Charlotte, North Carolina, en genindførelse af Glass-Steagall. Det er i begge de to store politiske partiers valgplatform for dette års valg; både Demokraterne og Republikanerne har vedtaget det. Det var en Trump-delegeret til GOP [Grand Old Party – det Republikanske Parti] komiteen for politisk strategi, der introducerede Glass-Steagall. Der er senatorerne Elizabeth Warren, og vigtigere endnu, Bernie Sanders, som siger, at de er villige til at række over midtergangen og arbejde sammen med Donald Trump, hvis samarbejdsspørgsmålene inkluderer og virkelig begynder med Glass-Steagall. Så dette er noget, der ikke behøver at vente til januar og tiltrædelsen og den nye Kongres. Der er fremstillet lovforslag for Glass-Steagall i både Repræsentanternes Hus og Senatet. Et af forslagene i Huset har en ordlyd, der er identisk med Senatsforslaget. Som vi så det med vedtagelsen af underkendelsen af JASTA-vetoet, hvis lederskabet i Kongressen giver grønt lys, kan Glass-Steagall bringes til debat i begge huse og vedtages inden for få timer. Underkendelsen af JASTA-vetoet tog to timer om morgenens i USA's Senat, og to en halv time eller så om eftermiddagen i Huset. Det opnåede man på en enkelt dag i Kongressen. Så der er ingen som helst grund til, at vi ikke omgående kan gennemføre det – i bogstavelig forstand i næste uge, når Kongressen atter samles efter Thanksgiving-ferien; og den vil sidde i de næste fire uger. Der er intet til hinder for, at vi kan få Glass-Steagall tilbage som landets lov før juleferien, så vi har det på plads til den nye administration; og tiden er rent ud sagt af afgørende betydning. Vi ved ikke, i betragtning af situationen med Deutsche Bank, med Royal Bank of Scotland, med de største, amerikanske for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, der sidder på derivater til \$252 billion. Det er 30 % mere end det var på tidspunktet for krakket i 2008. Det sidder på toppen af et meget tvivlsomt kapitalgrundlag på \$14 billion; i virkeligheden er det sandsynligvis meget mindre end det, for nogle af de værdipapirer, som bliver talt med som

kapitalreserver, er grundlæggende set illikvide og kan ikke – selv i nødstilfælde – gøres likvide.

Så vi kunne altså vågne i morgen, eller mandag morgen, eller midt i næste uge, og finde, at hele det transatlantiske banksystem er nedsmeltet. Så Glass-Steagall er altså et presserende hastespørgsmål; og det forudsætter dernæst de andre hovedelementer i LaRouches Fire Love. Det er et kreditsystem; investering i store infrastrukturprojekter; og en genoplivning af de mest avancerede, videnskabelige programmer, inklusive en storstilet tilbagevenden til rummet og det internationale arbejde for endelig at opnå det fulde gennembrud inden for fusion. Alle disse ting er på bordet, men igen, så er der ingen garantier; intet er blot tilnærmedesvis sikkert mht., hvad det næste, der vil ske, bliver. Vi kan ånde lidt op, fordi faren for krig med Rusland og Kina er blevet meget reduceret; og der er en masse potentiiale. Der er en masse af den form for overgang som fra Jimmy Carter til Ronald Reagan i luften som et potentiiale; men intet af det er endnu fuldt ud realiseret. Folk må indse, at dette er et tidspunkt med store muligheder. Det vil blive et krav fra befolkningen under det rette lederskab, der er orienteret mod de rette politikker, der virkelig kan gøre muligheden. Hvis vi venter til januar eller februar næste år, hvem ved så, hvilke slags sabotageoperationer, man vil køre?

Man kan gå ind på Craigs Liste og finde dækgrupper for George Soros, såsom MoveOn.org og blacklivesmatter.org, der tilbyder \$1500 om ugen for, at folk render rundt som idioter og protesterer imod resultatet af valget. Der er en hel del usikkerhed med hensyn til, hvad der foregår, samtidig med, at der er store muligheder. Vi må sikre os, at vi tager lederskabet mht. at gøre øjeblikket.

Ovenstående er første del af det Internationale Webcast; det engelske udskrift af hele webcastet følger her:

MAKE THE MOST OF THE OPENNESS IN POLICY NOW,

**TO INSURE A NEW PARADIGM FOR THE UNITED STATES
BEFORE THE INAUGURATION**

**LaRouche PAC International Webcast, Saturday, November 26,
2016**

JASON ROSS: Hi there! Today is November 25, 2016; and

you're joining us for our regular webcast here from larouchepac.com. My name is Jason Ross; I'll be the host today.

I'm joined in the studio by Ben Deniston, my colleague here at LaRouche PAC; and via video by Jeff Steinberg of *Executive Intelligence Review*.

This discussion is taking place 2.5 weeks after the November

8, 2016 Presidential election in the United States. Since then,

we've seen a whirlwind of speculation about Cabinet appointments, including some Cabinet appointments for the Trump administration.

We've also seen some significant international news, such as the

APEC summit which occurred last weekend; the Asia-Pacific Economic Cooperation summit that included very significantly new

Philippines' President Duterte and Chinese Xi Jinping among the many leaders who were there. At this conference, Duterte again

emphasized that the Philippines no longer considers itself to be

a US colony; and is pursuing an independent policy economically

with China, countering the attempts to create conflict, for example, in the South China Sea. President Xi Jinping went on a

tour of Latin America while he was at the APEC summit. So in addition to Peru – which hosted the event – he also visited Chile and Ecuador; where he spoke, among other things, about the

bioceanic corridor, a plan for a rail link between the Pacific and Atlantic sides of South America; about setting up science cities. He was greeted by President Correa in Ecuador, who considered Xi Jinping's trip the most significant event to occur

in Ecuador's history; based on the potential that it offered that nation.

So, this New Paradigm, being led politically and economically at present by Russia and by China, comes as a result

of decades of organizing by the LaRouche Movement, by Lyndon and

Helga LaRouche; such that there is now a New Paradigm taking an

increasingly larger portion of the world in a very positive direction. Our job at present isn't to get the hottest news on

what Trump's appointments will be, etc. It is to shape US policy; as we successfully did in forcing an override against Obama's veto of the Justice Against Sponsors of Terrorism Act. And as we stand poised to do now with getting the Congress – during this lame duck session – to implement Glass-Steagall, the

necessary first step for an economic recovery. Glass-Steagall is

the law that Franklin Roosevelt had put in place that created 60+

years of stable, boring, stable productive banking in the United

States; rather than the kind of gambling that we see now.

Let me pull up this chart [Fig. 1] just to show a bit of

this success that we've seen along the Chinese economic program.

Along the One Belt, One Road nations which includes both the – there's two components to China's project on this; the Silk Road

economic belt, which you see the nations in blue, and the 21st Century Maritime Silk Road in orange. Together, China refers to

this in Chinese as the "One Belt, One Road" initiative; in English, often just the Belt and Road initiative. As far as the

potential that this holds, these are just some of the figures: 20,000 km of high-speed rail in China, all built within the last

decade – more than the rest of the world combined; tens of billions of dollars of direct investment into nations of the region; an increase in services contracts of over 33% in just one

year along the One Belt, One Road; the Export/Import Bank of China has outstanding involvement in over 1000 projects, and just

recently has signed up about 500 new projects along the Belt and

Road nations. China is extending 150,000 scholarships offering

training for 500,000 for professionals for training in China; has

set up 500 Confucius institutes around the world, has initiated

over a dozen economic cooperation zones; free trade agreements,

and is engaged currently in over 40 energy projects – including

about 20 that were just set up this year among One Belt, One Road

nations.

So, how can we become a part of this? Well, a

proposal was made in the November 21st issue of {Chronicles} magazine by Edward Lozansky and Jim Jatus. Losansky is the President of the American University in Moscow. They wrote an article called, "The Big Three: America, Russia, and China Must Join Hands for Security, Prosperity, and Peace". Two excerpts. They open their article, "With the defeat of Hillary Clinton by Donald Trump, we may never know how close America and all mankind came to nuclear war." In describing the world situation, they end with a proposal: "President Donald Trump can correct the mistakes of past U.S. presidents. Rather than adversaries Russia and China can become Americaâs essential partners and are, we are convinced, ready to respond positively. Itâs time for Trump and America to take the initiative for U.S-Russia-China cooperation

towards a secure, prosperous, and peaceful future. A Trump-Putin-Xi 'Big Three Summit' should be a priority for the new U.S. Presidentâs first 100 days."

So, I'd like to ask Jeff Steinberg to fill out the world picture, and detail for our viewers what are the flanks, what are the handles, the levers that we have for shifting US policy at this time?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Jason. For starters, it's very important to realize that we're in a period of significant flux. There are certain things that we know about the consequences of the US Presidential elections and other Federal elections on November 8th. And I think Lozansky and Jatus made one very

fundamental point quite clearly: That there was a very grave danger based on the campaign rhetoric of Hillary Clinton, based

on the policies that were pursued even ever more aggressively towards the end of his eight years in office by President Barack

Obama; that we were headed for the worst crisis between the United States and Russia that we ever experienced – worse perhaps even than the Cuban Missile Crisis of 1962. So, the defeat of Hillary Clinton really is the end of the 16-year tyranny of the Bush and Obama Presidencies. How rapidly we can

turn the policies around under the new Trump Presidency, where the Cabinet appointments are going to go, these are all unknowns;

they're not certain to us.

So, we do know that particularly in the aftermath of the

APEC summit meeting that just concluded last week in Lima, Peru,

which was then followed by state visits by Chinese President Xi

Jinping to Peru and then to Chile afterwards; and prior to the summit, he was in Ecuador. We know that there's a tremendous opportunity out there for the United States, under a Trump Presidency, to precisely join in what has always been on the table as an open invitation to the United States; namely, for the

United States to join in the World Land-Bridge project.

Because

without the United States, it's very difficult to conceive of this as a World Land-Bridge; which is really what the world requires right now. There have been very preliminary phone discussions between President-elect Trump and Russian President

Putin; they seem to have reached an agreement that they will have

a face-to-face summit meeting soon after the inauguration – which is January 20th. The idea, similarly, is for President Trump, once he's inaugurated, to also meet quite soon with Chinese President Xi Jinping. I think the Lozansky-Jatrus idea

of a trilateral meeting would be extraordinarily valuable. I think it's important to remember that in 1944, the orientation of

President Franklin Roosevelt in the move to establish the United

Nations – which happened in 1945 – was to include both the Soviet Union and China among the permanent five nations of the UN

Security Council. Remember, Roosevelt understood that there were

imperial policies that were still at the core of the British Empire with Churchill, and similarly with France. So, the idea

of having Russia – the Soviet Union at the time – and China in this permanent Security Council core grouping, reflected the fact

that Roosevelt at that time saw the prospect of that kind of an

alliance system across Eurasia. So, I think that's there's an historical basis to look to here for exactly this kind of Russia-China cooperation. For the last 15 years, a cornerstone

of Lyndon LaRouche's of global policy has been a US-Russia-China-India cooperation, particularly on scientific programs; especially space exploration, as the basis for global

peace and development. So, those ideas are out there.

On November 20th, soon after he was named by President-elect

Trump to be the National Security Advisor, General Michael Flynn,

in an interview with Fareed Zakaria on CNN, said that in his

view, the only way to deal with the long-term problem of the jihadist, terrorist threat in the Middle East and North Africa,

was for there to be a global cooperation on a Marshall Plan – he

used that term explicitly. He said, if you look at what Europe

was able to accomplish in the aftermath of the devastation of World War II, and the role that the Marshall Plan played; it was

not the whole thing, but it was an important element of the postwar recovery. That kind of perspective is really the winning

strategy for dealing with the population growth and this spread

of Saudi-sponsored jihadism throughout the Middle East-North Africa region. It extends into Southeast Asia as well.

So, there are great potentialities; they are largely as yet

unrealized in terms of the change coming with the new administration. But I think, Jason, as you correctly said, there

is no reason to wait for January. President-elect Trump, in a major campaign speech in Charlotte, North Carolina, explicitly called for reinstating Glass-Steagall. It's in the platforms of

both major political parties from this year's elections; the Democrats and the Republicans both adopted it. It was a Trump delegate to the policy committee of the GOP who introduced the Glass-Steagall. You've got Senators Elizabeth Warren, and more

importantly, Senator Bernie Sanders, saying that they're prepared

to reach across the aisle and work with Donald Trump if the issues for collaboration include and really start with Glass-Steagall. So, this is something that does not have to wait

for January and the inauguration and the new Congress. There are

Glass-Steagall bills in both the House and the Senate. One of the House bills has the identical language as the Senate bill. As we saw with the JASTA veto override vote, if the Congressional

leadership gives the green lights, then Glass-Steagall can be brought to the floor of both houses and can be debated and voted

within a matter of hours. The override of JASTA took two hours

in the morning for the US Senate, and two and a half or so hours

in the afternoon for the House. It was accomplished in one legislative day. So, there's no reason whatsoever that we can't

move immediately – literally next week when Congress is back in

session after Thanksgiving; and they're there for three weeks. There's no reason that we should not have Glass-Steagall back as

the law of the land before the Christmas recess. So that we hit

the ground running with the new administration; and frankly, time

is of the essence. We don't know, given the situation with Deutsche Bank, with Royal Bank of Scotland, the largest US too-big-to-fail banks are sitting on \$252 trillion in derivatives. That's 30% more than it was at the time of the 2008

crash. That's on top of a very questionable capital base of \$14

trillion; the reality is that it's probably much less than that,

because some of the assets that are allowed to be counted as the

capital reserves, are basically illiquid and can't be – even

on

an emergency basis – made liquid.

So, we could wake up tomorrow morning, or Monday morning, or

the middle of next week, and find that the entire trans-Atlantic

banking system has blown out. So, Glass-Steagall is an urgent,

immediate issue; and it then begs the other three key elements of

LaRouche's Four Cardinal Laws. Which is a credit system; investment in major infrastructure projects; and a revival of the

most advanced scientific programs, including a major return to space and the work internationally to finally achieve the full breakthrough on fusion. All of these things are on the table, but again, there are no guarantees, there's nothing that's even

remotely certain about what's going to come next. We can breathe

a little easier because danger of war with Russia, with China is

greatly reduced; and there's a lot of potentiality. There's a lot of the kind of transition from Jimmy Carter to Ronald Reagan

in the air as a potential; but none of it is fully realized yet.

So, people are going to have to realize this is a moment of great

opportunity. It's going to be an outpouring of the population under the right kind of leadership, directed at the right policies, that can really seize the opportunity. If we wait until January or February of next year, who knows what kind of sabotage operations are going to be run?

You can go on Craig's List and find George Soros front groups, like MoveOn.org and blacklivesmatter.org, offering \$1500

a week for people to run around like idiots, protesting against the outcome of the election. There's a great deal of uncertainty, in terms of what's going on, at the same time that there's great opportunity. We've got to make sure that we take the lead in seizing the moment.

ROSS: Great! Thanks! In terms of the long-term outlook of where we're going to go, what our policy should be, a major aspect of this goes beyond legislation that affects us only here on Earth.

A major component, in fact the fourth component of the Four Laws of Mr. LaRouche, the last one being the fusion driver crash program, is connected with our existence beyond the planet, also out in space. Ben wrote an article that's going to be in the upcoming issue of the *Hamiltonian* about what a U.S. space policy ought to be, and about the really long-term goals that we have to have, and why this is important and essential. So, could you tell us about that, Ben?

BENJAMIN DENISTON: Gladly! As viewers are aware, this has been an ongoing subject of discussion. Mr. LaRouche, as Jason is saying, has put a major, major focus on, as a critical part of the needed recovery program and the future of mankind. In this article we tried to elevate people's thinking about space, especially in the context of so many years and administrations and decades of just zero-growth policies.

One thing that's being discussed now, which is interesting and useful, is how much NASA has been hijacked for this global warming crap. A lot of NASA's budget has been redirected to "Earth sciences." Not all Earth sciences are bad. There's a lot of interesting science to learn about the Earth. But Earth sciences is often a front to push this fraud of some man-made global warming crisis. So, there's some discussion about NASA being redirected away from wasting their time on this phony, phony, fake crisis, which is not something we need to be concerned about, and redirecting back to exploration. Surprise, surprise. The Moon has come back now as a central subject of the discussion. Anybody who had any sense would realize that once Obama was out, this crazy asteroid mission [The Asteroid Impact and Deflection Assessment (AIDA) mission] would likely be tossed aside. Anybody who is serious would recognize that the Moon is the next place to get back to.

As Jeff was referencing, there's a lot of discussion, a lot of openness. From our work and discussions with Mr. LaRouche, I think it's critical to really raise the level of discussion to the right basis. We can have exciting missions, we can have inspiring missions, but the question to ask is: are we going to have a program where the investments are going to be the basis for creating a whole new level of activity, that will allow us to do orders of magnitude more than we were able to do prior to that investment? Is this going to create what Mr. LaRouche had once defined as a "physical-economic platform?" Is this going

to
create an entirely new platform of activity, of potential – of infrastructure, of energy-flux density of technologies – which comes together to support a qualitatively new level of potential
activity for mankind?

That is the issue we want to put on the table right now.

This goes directly to the vision of Krafft Ehricke, the early space pioneer who worked very closely with Lyndon and Helga LaRouche in the '80s, who was one of the leading space visionaries, who had outlined in great detail the initial basis

of mankind expanding to really becoming a Solar System species.

I'm going to get back to his work in a minute. Mr. LaRouche's concept of the "platform" is really critical. He introduced this,

I think it was around the year 2010, 2009, something like that.

He was coming up against a real lack of understanding of the significance of what "infrastructure" really means, in its true

scientific sense. Unfortunately, this has become somewhat of a buzzword that a lot of people throw out there. "We need to rebuild our infrastructure" has become a kind of a hot campaign-trail word to use to get some support.

The real understanding of what qualitative revolutions in
infrastructure systems mean for mankind's continual creative progress is not connected to the way most people use that term.

Mr. LaRouche defined the very profound and critical assessment of
looking at the development of human civilization in these stages
of platforms. He said, go back to thousands of years ago, when

the dominant cultures were trans-oceanic maritime cultures. What

you began to see, with the development of inland waterways, inland river systems – he had put a big point on what Charlemagne was doing during his reign in central Europe in developing these canal systems and river systems – was a qualitative revolution above what had existed prior, with these

trans-oceanic civilizations: the development of these inland waterways. That defined a new platform of activity that supported

a qualitative leap in what civilization was able to accomplish.

The next leap came with the development of rail systems,

railroads, especially trans-continental railroads, typified by what Lincoln had spearheaded with the trans-continental railroad

across America. With these rail systems, with the new technologies of steam engines powering these rail systems, the higher energy-flux density of coal-powered steam engines, this enabled mankind to begin to develop the interior regions of the

continent, in completely new ways, and defined a totally new relationship of mankind, of civilization, to the environment around him. It defined a qualitative increase in mankind's "potential relative population density," as LaRouche had developed that metric for understanding the science of economic

growth. It made things that were at one point incredibly expensive or challenging or risky, become just day-to-day regular activities.

I think back to the early phases of these frontier explorations of the American Continent. You go back to the Lewis

and Clark Expeditions, where to travel from the east coast

across the entire mainland of the continent to the west coast required someone like the leading skilled frontiersmen, and a very dangerous, very challenging mission, which was a very brave undertaking for a handful of people to actually be able to accomplish that. Some decades later, with the rail system, with the infrastructure of this railroad platform, any family could do this. With your young children, you could hop on the rail line and get across the country. Any entrepreneur could come out and take advantage of the development of new territories that were completely inaccessible before. It was a complete transformation in our most fundamental ability to exist on the planet in these different territories.

Now what does this have to do with space? This is how we should be thinking about space exploration, space development—things that we view today as incredibly expensive, difficult, dangerous missions. We should be thinking now what kind of investments can we make to ensure that those then become regular, day-to-day even, activities that we can support very easily. What will it take to create a Solar System physical-economic platform that will enable mankind to do much more, much easier, than we can today? That's the metric we want to set. That's the measuring rod we want to utilize, to determine what kind of space program, what kind of policy we need today.

In breaking this down, this might not include everything, but in some of our work in the Basement with our discussions

on this subject, I think we can really, very usefully look at three categories of activity – three categories of infrastructure and technologies – which define the basis, you could say the pillars, of a Solar System platform, of an ability to qualitatively expand mankind's ability to access the Solar System in completely new ways, to make things we currently view as singular flagship missions, [into] just regular, easy activities that we can do, orders of magnitude more of than we can now.

What we want to look at are these three categories of activity:

- (1) Access to space. What's our ability to get from Earth's surface up into Earth orbit? Initial basic access to space.
- (2) Travelling in space. Getting around the Solar System. Getting from one planetary body to the next.
- (3) Developing resources. Developing the capabilities to utilize the resources available to us throughout the Solar System, not having to take everything with us everywhere we go, but be able to develop the wealth that's available out there; to utilize it on site and transport it around, even bringing stuff back to Earth that we can't necessarily get from Earth.

If you look at these three pillars, these three categories together, and if you make qualitative breakthroughs in each of these together, this really comes together to define a new

platform of activity, a new standard that will enable the kind of leap that will transition us from viewing space as a Lewis and Clark style expedition, to a trans-continental railroad style relationship to the Solar System.

I just want to take a couple minutes and go through just some sense of what areas we can see breakthroughs in each of these categories. Go to the first slide we have displayed. [Fig.

1] It has been said that getting from Earth's surface to low Earth orbit, is half-way to anywhere in the Solar System. In a certain sense that's very true. If you have a sense of the scales, that might sound very, very strange, because, just in terms of distance, low Earth orbit [begins] about 160 km, about 100 miles, up above your head. If you want to travel to the Moon, you're talking about hundreds of thousands of miles. If you want to travel to another planet, you're talking about millions of miles.

It's a little funny to think that the first 100 miles, compared to hundreds of thousands or millions, is actually half of the trip. But if you look at the energy requirements and what it takes to actually start from just being on the Earth's surface and getting into orbit, that is the case. It is a tremendous amount of energy requirement to get from Earth's surface up into Earth orbit.

The graphic here displays this, in terms of travel from Earth's surface to different planetary bodies, measured in the standard terms used for Solar System travel, which is your

change
in speed. To get into Earth orbit requires not just going up 100 miles, but actually changing your speed, from your current velocity sitting here on the Earth, to something that will allow you to stay in orbit. If you want to change orbits, or travel around, you can measure that, in terms of changes in velocity. So that happens to be the metric here; but you can see the lowest dark blue bar on each of these graphics shows that literally far more than half of the requirement is just getting from Earth's surface to Earth orbit.

ROSS: So, this is half of the speed that you're getting; this doesn't mean half of the energy, or half of the fuel, or anything like that.

DENISTON: Yeah. Once you start to include that, it would be even more energy requirements; because you've got to lift your fuel that you're going to use for the different travels into orbit with you. It definitely gets a little more detailed if you want to get into it, but this is literally the change in speed requirements to get into Earth orbit and then to leave Earth orbit is very significant.

So, there's improvements being made in rocket systems to get up more efficiently, but there are new technologies that are just sitting there on the horizon; they've been sitting there for decades, frankly, that would dramatically lower the cost, lower

the requirements, and the point is, dramatically increase the accessibility of space to mankind. One technology that has been discussed for a long time is space planes. Here in the graphic you can see a relatively recent article covering studies in China on interest in China to develop what some people call single-stage-to-orbit space planes. So, you can get on a plane on a runway – it's probably going to be a little bit longer than your standard runway for airplane travel – and you can ride a single space plane from the runway all the way up into Earth orbit. A lot of this depends upon much more advanced engine designs that can utilize the oxygen in the atmosphere at higher speeds and at higher altitudes to continue to provide thrust. But these things could dramatically lower the cost, the energy requirements of getting people and payloads up into Earth orbit; far more than a lot of the discussion about these reusable rockets and some of the developments going on in improving rocket systems to get from Earth's surface into Earth orbit.

ROSS: This is a technology that was in LaRouche's "Woman on Mars" video from the 1980s, right? It talked about beginning with an airplane, and then turning into a rocket. The big benefit being that you can use the oxygen in the atmosphere instead of carrying it with you, is that right? Is that what makes this more effective?

DENISTON: Yeah, absolutely. These rocket systems have to carry the oxygen as part of the rocket to combust to provide

the

thrust. These are more innovative engine designs – air-breathing engines that can use the oxygen in the atmosphere.

As you said, this has been researched in the United States with

different scramjet designs. Yeah, Mr. LaRouche featured some of

this, which he had developed I think in some close discussion with some Italian colleagues at the time in his collaboration with the Fusion Energy Foundation; and had made it a major part

of his "Woman on Mars" mission.

But this is being developed; this is live. Again, you're

seeing clear interest in China; there's interest in the United States; there's a company in the United Kingdom that's developing

very interesting engine designs that can utilize these capabilities. If you want to take it a step further, another thing that's been discussed is using vacuum tube maglev technologies to launch from Earth orbit into space. This might

be a little more frontier and not quite as around the corner as

these space planes; but this is the kind of stuff that we should

be thinking about. Again, the point is, completely revolutionizing mankind's access to low-Earth orbit and then to

the Solar System. So, this is the first major hurdle. If you get some solid infrastructure developments that can enable mankind to overcome this hurdle more easily, you're creating the

basis for a much broader expansion of mankind's activity.

The next pillar, the next category is travel in space. And

again, this is an issue that Mr. LaRouche has been campaigning on for decades. Space travel requires nuclear reactions; chemical fuel just doesn't have the energy density to provide quick and efficient access to the Solar System. We can get to the Moon; that's OK. It probably would be nice to get there a little bit quicker, but that's our next door neighbor in terms of the Solar System. If you want to get to Mars, you want to get around to other places in the Solar System, you've got to get to nuclear reactions. The heart of this is the fact that the energy density, the energy per mass of nuclear reactions is, on average, on the order of a million times greater than the energy per mass in chemical reactions; even as broad categories, setting aside the particular fuel you use in either case.

A million times is just a big number, but for one quick comparison, you take the fuel used for the Space Shuttle launch – those two solid rocket boosters on either side, the large tank in the middle filled with liquid fuel. You take the weight of all that fuel together, some of the most advanced chemical reactions we have for fuel for space launch; how much weight of nuclear fuel would it take to contain the same amount of energy? You're talking about 10 pounds! One suitcase full of nuclear fuel contains the same amount of energy as all three fuel tanks of the Space Shuttle. To be fair, you couldn't necessarily use that fuel the same way to launch the Space Shuttle; you have

to have systems that can actually combust it and get thrust out of it. It's not just the energy content as the only issue, but that is the defining characteristic that makes nuclear reactions key to getting around the Solar System; enabling things like travelling at constant acceleration. Instead of just initially firing your thruster and basically floating on an orbit to get to different planetary bodies – which is what's often proposed for getting people to Mars; which would take on the order of six, seven, eight months to do. If you had nuclear reactions – especially fusion reactions – you can be accelerating for half the trip, and decelerating the second half of the trip; you can cut that time down to weeks or even days.

We were all excited that New Horizons got to Pluto. Unfortunately, it didn't have the fuel in it and the engines to slow down when it got there; which is too bad, because it spent ten years getting there, and even just passing by in the course of a couple of weeks, found amazing things. Imagine if it actually got to stop and stay? If you had nuclear reactions, that the type of stuff you could be doing. If you had one-gravity acceleration, so you're constantly accelerating, providing the thrust that creates the equivalent of one Earth gravity for the crew on the space ship, it would literally take 16 days to get to Pluto. Compared to New Horizons taking ten years to get there; that's when the orbits are closest, but maybe

a few more days in sub-optimal conditions.

You're talking about a complete revolution in our ability to efficiently get around the Solar System; travel to different planetary bodies; visit multiple locations. If you want to send people to Mars, this is the way to do it. If you want to send people out to other places, this is the way to do it. Even robotic missions; you want to get around and do way more exploration. There's so much we don't know about all these planets, about their moons; there's just so much to figure out.

These are the kinds of systems that are going to create vast improvements in our ability to do it.

And again, the third category is developing the resources in space; developing the ability to utilize what's available to us on the Moon, on Mars, on different asteroids. This is something we don't really do at all, yet. So, you have to bring basically everything with you through that very costly energy-intensive first hurdle of getting from Earth's surface up into Earth orbit, through travelling the vast distances of space. This is just this very early pioneer style mode of activity. Whereas, if we're going to be serious about this, we need to develop the capabilities to utilize the resources that are there; and eventually look to serious industrialization and development of advanced systems out in space, on-site at different planetary bodies. One critical driver to this whole thing that we've put a major focus on is the development of helium-3 from the Moon. Helium-3 being an absolutely unique, excellent fusion fuel; which

is basically absent on Earth, but relatively abundant all over the lunar surface, and could be an excellent fuel for fusion propulsion in space and also to provide electricity energy back

here on Earth. There's been years of serious study and designs

and investigations of how to go to the Moon, develop the systems

to process the regala[ph], extract the helium-3; and initiate real industrial-style processes; developments on the lunar surface. That's just one example. You want to get oxygen, hydrogen, metals; asteroids are also potentially very useful places to develop the resources. So, as a third category, the general idea of developing advanced capabilities to utilize and

create what we need in different regions of the Solar System.

If you put this together and look at these things synergistically as integrated technologies, infrastructure systems, levels of energy flux density; as a whole they define for mankind a completely different relationship to the Solar System. The question is, are we making investments that are bringing us to that level? Can we say that the investments we're

going to make in this next administration are going to be taking

mankind in that direction, to be able to support these qualitatively higher levels of activity to the point where we can

honestly look back in a couple of generations and see the space

activity going on now as equivalent to Lewis and Clark style explorations of the West; and have mankind have the capabilities

to regularly visit many planetary bodies and do all we want around the Solar System? That's the vision that we need.

We were talking about this with Mr. LaRouche earlier today,

and he again said, "Your starting point is Krafft Ehricke." And

Krafft Ehricke's industrialization of the Moon really I think is

the critical driver program that can get a lot of this going.

As

I said, we have helium-3 on the Moon; that puts fusion directly

right there on the table. You're talking about developing industrial capabilities and mining capabilities on the Moon.

If

you're serious about doing this, you want to increase our access

to space from the Earth's surface. So, it is excellent that we're seeing a lot of discussion about the Moon coming on the table again; but I think the issue is, are we going to pursue this Krafft Ehricke vision for a real industrial development?

Although he might have used different terms in discussing it, he

had exactly the same conception that Mr. LaRouche has: That this

is the basis for mankind's much broader expanse. Really the essential nature of the type of qualitative changes that mankind

goes through in his natural growth and development as a very unique species on this Earth and hopefully tomorrow in the Solar

System.

As Jason mentioned, some of this is discussed in an article

that's going to be released in the next issue of the *Hamiltonian*. This is an ongoing subject of discussion, but with the openness now, I really think it's critical we set the level of discussion on that basis.

ROSS: Mmhmm; that's aiming pretty high, that's good.

I

think that's a really apt description that you got about comparing Lewis and Clark. It used to be a really difficult thing to cross the continent; now it isn't. Or think about the

Silk Road. The ancient Silk Road. If you're trying the develop

that region of the planet with camel caravans, and you contrast

that with what China is able to do now with building rail networks and helping build them and road networks in these neighboring countries; you totally transform the relationship to

that area. The old development of human settlements along coasts, along oceans or along rivers; and then by the chemical revolution, by the ability to have steam power – also canals earlier, but still connected to water; but with steam power, it

made it possible to open up the interior of the continents.

And

with the potential for nuclear power, then the Solar System becomes something that's accessible to us in a meaningful or more

regular way than an exotic, years-long, life-threatening trip.

The other aspect, which you talked about is, if you look at

what's going on with the New Paradigm in the world; what China's

doing, with the way things are being reshaped politically also around Russia. And then you look at the scientific advancements

that are being made, where China's got a very top-line in the world super-conducting tokamak for fusion research. The major breakthroughs in terms of lunar exploration – that's China right

now; China's going to be landing on the far side of the Moon; China had the first soft landing on the Moon in decades. This is

really a potential. With their far side of the Moon landing, China will be able to take the first photographs of our universe

in the very low radio range; it's never been done before.

We'll

have access to a whole new sense of sight about the universe around us.

So, I think it's very exciting. It's definitely much more

thrilling than most of the discussion that takes place about this

policy or that policy, when you think big like that.

DENISTON: Mr. LaRouche's platform concept is so key. People just don't have the idea of this type of qualitative leaps that

are natural for mankind. People are so accustomed at this point

to just slow, incremental progress if there's any progress at all. It's going to be a fight to get people to think on this level again.

ROSS: Yes! So much of what is considered to be progressive

or useful is only nudging people toward being better savers or something; compared to the kinds of huge changes that are going

to be needed. I think that's a very good image that we've given

people. Let's end it with that. I think the thing to take from

this also is that we have got a lot that we need to do; a lot of

policies to put into place; and a wide open opportunity to make

it happen right now. Including, as Jeff was emphasizing, Glass-Steagall is absolutely doable during this session of

Congress; even before the inauguration of the next President and the next Congress in January. This is something we can do right now, next week, in this period.

The ability to understand this concept of the platforms, of the history of economic development of the United States, a real major aspect of economic science, comes through studying Alexander Hamilton. So, if you have not been working through Alexander Hamilton's reports, I urge you to get in touch with — if you're near one of our offices, one of our locations, to join us for these readings. Get a copy of these reports yourself. The book, *Alexander Hamilton's Vision* contains all four of the reports, along with Mr. LaRouche's Four New Laws to Save the USA Now. And you don't have to get into a fistfight at a Walmart parking lot to pick it up, either.

Let's end it with that. Please sign up through our website if you haven't already, to find out how to get involved with us. Get our daily email, join us via the action center; let's be in touch, and let's make this happen right now. There is nothing to wait for; the situation is open. So, thank you for joining us; thank you to Ben and Jeff. Thank you for all the work that you have done and that you will do in the period immediately ahead.

NYHEDSORIENTERING november 2016: Donald Trump og det nye paradigme

Etablissementet i både USA og Europa er rystet over Donald Trumps valgsejr, men rystelserne ender ikke der. I lighed med Reagan efter valget i 1980 vil han indtage Det Hvide Hus med sit helt eget team og egne nye rådgivere. Derfor er en helt ny politik mulig, hvor USA finder sin naturlige plads i et samarbejde med Rusland og Kina – og forhåbentlig dropper Bush/Cheneys og Obamas krigs- og konfrontationspolitik. Danmark og Europa skal dermed også finde en helt ny udenrigspolitik frem. Samtidig kommer Trump så til at skulle slås med et finanskrak større end i 2008, men hvis han lytter til Lyndon LaRouche, som Reagan delvist gjorde det i 1981, så er der med LaRouches Fire Love en vej ud af moradset. Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Institutets formand, holdt den 21. november 2016, og som kan høres på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 21. november 2016: Den gamle verdensorden kommer ikke tilbage// Silkevejen er nået til Syd- og Mellemamerika

Med formand Tom Gillesberg

**Lyndon LaRouche:
Menneskeheden må
ændre Universets adfærd som
sådan**

Leder fra LaRouchePAC, 20. november, 2016 – Idet Lyndon LaRouche gjorde status over de betydningsfulde, strategiske fremskridt, der i den seneste periode er opnået over hele planeten, og over de fremskridt, der fortsat ikke er realiseret, sagde han i dag til sine medarbejdere, at »det, der finder sted nu, er i vid udstrækning fremskridt, men det er ikke endegyldigt ... vi gør fremskridt, men denne form for fremskridt lever ikke op til menneskehedens behov ...

Spørgsmålet er, hvad menneskeheden kan gøre for at ændre universets adfærd som sådan«.

LaRouches dybtgående diskussion er afgørende for at imødegå de udfordringer, som menneskeheden nu konfronteres med.

Ugen sluttede med endnu et ødelæggende nederlag for Obama, denne gang et nederlag for hans frihandelspolitik ved APEC-topmødet i Lima, Peru, i takt med, at det globale tyngdepunkt skifter over til de succesrige initiativer, som Kina og Rusland tager. Dér, hvor vi nu står, sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere, er, at

»Jeg mener, vi nu er vidne til en fortsættelse af det meget høje tempo i den dynamik, der har været den fremherskende i de seneste to en halv måned, eller lidt længere, begyndende med Vladivostok-mødet; integrationen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og Ét bælte, én vej; fortsættelsen heraf ved G20-topmødet i Hangzhou; og dernæst ved ASEAN-mødet i Laos; efterfulgt af BRIKS-konferencen i Goa, Indien, i oktober måned; og nu, under APEC-mødet i Lima, Peru.

Det, der står helt klart, er, at tyngdepunktet og magtcentret fuldstændigt er skiftet over til denne dynamik, især med integrationen af Kinas og Ruslands politik. Og hvad der hermed følger er en fortsættende ekspllosion af infrastruktur og andre udviklingsprojekter, som, hvis man tager dem samlet set, virkelig er en bjergtagende dynamik, der i løbet af de seneste tre år har fundet sted i et stadigt stigende tempo.

Dette er ganske afgjort verdens kraftcenter i øjeblikket, for det står ganske klart, at de transatlantiske etablissementer er fuldstændigt ude af stand til at fatte, at deres model, med globalisering og neoliberal fordeling af rigdom, fra de fattige til de rige, har lidt totalt nederlag. Og de er hverken i stand til at forudsige udviklinger eller håndtere konsekvenserne af sådanne begivenheder som Brexit og valget af Trump.«

Men, den umiddelbart foreliggende udfordring – med at bruge den tidevandsbølge, der nu fejer ind over USA, som det kom til udtryk i præsidentvalget, til endelig at bringe USA med om bord i Verdenslandbroens Nye Paradigme – kræver, at vi erkender og vender vores opmærksomhed mod et langt dybere spørgsmål. I sin diskussion med medarbejdere udtalte LaRouche, i uddrag:

»Jeg ved, at det, vi nu gør, i virkeligheden ikke er så fremragende, selv om det ser strålende ud – For, hvis vi ikke ser disse overliggende overvejelser, som folk forsøger at overse – hvor de siger, 'det når vi til senere, det kommer vi til, lad være med at presse jer selv for meget' – det er det, der bekymrer mig.

Vi er kommet til noget i denne forandring, der nu finder sted, hvor vi sandsynligvis har fået en misforstået selvtillid. Det betyder ikke, at vi som sådan gør noget, der er dårligt, men det betyder, at vi ikke rigtig har fået fat i, hvad det er for et princip, på hvilket menneskehedens fremtid beror ...

Spørgsmålet drejer sig om menneskets iboende natur, som Einstein forstod i visse af sine videnskabelige arbejder. Det gjorde han! Og det er, hvad vi har mistet. Vi gik bort fra denne form for idé og besluttede at satse på en mere økonomisk fremgangsmåde ...

Vi har gjort nogle gode ting. Vi har forbedret kvaliteten af menneskeheden generelt, menneskehedens kvaliteter generelt, på basis af visse projekter, visse ting. Men, vi har mistet spørgsmålet om, hvad meningen med menneskets eksistens er. Det vil sige, af hvilken art er selve eksistensen, selve arten af det mulige menneske?

Det, vi gør, er godt, i vid udstrækning; i visse dele af verden og inden for visse af livets aspekter. Men, det er ikke det, menneskeheden rent faktisk har behov for. Mennesket må vide, hvad grundelsen for mennesker, for menneskelige

væsner, er, noget, der aldrig bliver forstået af blot og bart dødelige mennesker, der ser på sig selv i en sådan kategori ...

Hvad er betydningen, den iboende betydning, af et menneske? Af **ethvert** menneskes eksistens? Eller af alle mennesker?

Det, der nu finder sted, er i vid udstrækning fremskridt – men det er ikke endegyldigt ...

Det vi har med at gøre, er spørgsmålet: Hvad er skabelsens natur? Spørgsmålet er, hvad er den fundationale mening med mennesket? Hvad er menneskeslægtens natur, som en universel ting? Universet er organiseret, og man må derfor tænke på et univers, der er iboende organiseret. Ikke praktisk organiseret, men iboende organiseret ...

Folk ved ikke, hvad det er, der får universet til at fungere. Hvad er det, der er karakteristisk for menneskeheden, og som gør den overlegen i forhold til alt, hvad vi ved om alle former for dyr ...?

Vi gör fremskridt; men denne form for fremskridt er ikke tilstrækkelig til at opfylde det, der kræves af menneskeheden. Der er noget i universet, der kontrollerer og bestemmer universets betydning, som en mission.

Hvad er det, der får universet til at gøre, hvad det gør for menneskehedens funktion som sådan? Spørgsmålet er, hvad menneskeheden kan gøre for at ændre universets adfærd, som sådan?«

Foto: Mennesket og Universet – Universet, og mennesket.

De 'lamme ænders' revolte i Berlin: Historiens musik spiller andetsteds. Af Helga Zepp-LaRouche

19. november, 2016 – De store bølger af hysteri i die-hard pro-atlantiske kredse og i massemedierne, som allerede kom rullende før det amerikanske valg, har nu nået hidtil usete højder, siden Donald Trump blev valgt, og giver os en klinisk indsigt i disse menneskers mentale tilstand og opfattelse af demokrati. De foretrækker tydeligvis en præsident Hillary Clinton og en Tredje Verdenskrig som følge af hendes erklærede politik for Syrien, end de vil have en potentiel forbedring af de russisk-amerikanske relationer, som er uundværlig for etableringen af verdensfred og for opnåelse af positive løsninger for Syrien og Ukraine.

Det er i sandhed bemærkelsesværdigt: Efter at det lykkedes den forstødte præsident Obama at finde tre dage til at bo på Berlins Hotel Adlon og dinere og tale med sin veninde Angela Merkel, og dernæst afholde et minitopmøde mellem de selvudnævnte europæiske »Seks«, besluttede de to af dem – sammen med de andre statsoverhoveder – at forlænge sanktionerne mod Rusland i endnu et år. Disse ikke-så-sikre andre var den franske præsident François Hollande (popularitetsscore 7 %), den italienske premierminister Matteo Renzi (den sandsynlige taber i den italienske folkeafstemning den 4. dec.), den spanske premierminister Mariano Rajoy (midlertidigt statsoverhoved for en minoritetsregering), samt den ulykkelige britiske premierminister Theresa May. Det er tvivlsomt, om de, med dette træk for at gøre sig selv til et bogstaveligt direktorat for Den europæiske Union, og dernæst

dekretere en politik, som halvdelen af EU-medlemslandene er imod, vil bidrage til sammenhæng i EU.

Disse selvudnævnte »Seks« har tydeligvis endnu ikke fattet, at deres variant af neoliberal politik, baseret på konfrontation med Rusland og Kina, blev stemt ud i Brexit-afstemningen i juni og i det nylige, amerikanske præsidentvalg. De har ikke forstået, at en situation har udviklet sig i den transatlantiske verden, der påkaldes i den Amerikanske Uafhængighedserklæring: nemlig, at, hvis regeringerne er blevet »ødelæggere« »af formålet« med deres mandat – mere specifikt det, at garantere de umistelige rettigheder til liv, frihed og stræben efter lykke – da er det folkets ret, ja, faktisk »dets pligt«, at ændre eller ophæve en sådan regering. Det »lange tog af overgreb og ulovlige tilegnelser (af magt)«, som uddybende forklares i Uafhængighedserklæringen, svarer præcis til det, som de mennesker, Hillary Clinton så foragteligt har kaldt »kurven af ynkværdige«, har måttet udstå under Obamas politik – overgreb og ulovlig tilegnelse af magt, som de ikke ønskede, skulle fortsætte under en Hillary Clinton.

De selvudnævnte Seks, og frem for alt, de totalt gale medlemmer af medierne, der selv ikke viger tilbage for at udstede trusler mod Trump, forklædt som humor, er så fængslede i deres egen ideologi, at de ikke kan fatte denne revolutions dimension af naturlig lov.

Alligevel skriver *New York Times* den 18. nov. i en artikel på avisens forside med overskriftten, »Idé i Trump-skala for en ny præsident: Byg noget inspirerende«. *Times* erklærer korrekt, at Trump kun kan forene landet, hvis han sætter gang i store infrastrukturprojekter, hvis lige er blevet totalt ignoreret i de seneste årtier. Han må bygge moderne versioner af Franklin D. Rooseveltts Golden Gate Bro, Hoover-dæmning og Lincoln-tunnel. Dernæst opremsede »rekordernes avis« Rooseveltts mest betydningsfulde projekter. Men artiklen er selvfølgelig langt bag efter Lyndon LaRouches program, hvor han i 2015

offentliggjorde et forslag om at bygge den Nye Silkevej i USA – et program for storstilet infrastrukturbryggeri og genindustrialisering – som ville integrere USA i Verdenslandbroen.

APEC-topmødet

I mellemtiden går »win-win-samarbejdet« for udviklingen af den Nye Silkevej fremad med syvmileskridt. Det er *det* fremherskende emne for topmødet i Asiatisk Stillehavsområdes Økonomiske Samarbejde (APEC) i Lima, Perus hovedstad, den 19.-20. nov., hvor den kinesiske præsident Xi Jinping og den russiske præsident Vladimir Putin, så vel som også den japanske premierminister Shinzo Abe, vil deltage, og hvor de også vil holde bilaterale møder. Abe havde på forhånd holdt et møde med nyvalgte præsident Trump og havde givet udtryk for dennes fremragende lederskabsevner.

Præsident Xi havde aflagt statsbesøg i Ecuador og Chile forud for APEC-topmødet, og har et statsbesøg i Peru på dagsordenen efter topmødet. Præsident Xi og Ecuadors præsident Rafael Correa aftalte et »Omfattende Strategisk Partnerskab« mellem deres to nationer, og som omfatter fast, vidtrækkende udveksling og samarbejde inden for en bred vifte af områder. Blandt disse er en styrkelse af produktiv investering, udviklingen af relationer inden for økonomi og handel, økonomisk samarbejde og samarbejde inden for videnskab og teknologi. Kina har allerede leveret generøs hjælp til genopbygning af bygninger og steder, der blev ødelagt i det alvorlige jordskælv i april i år.

Præsident Correa gav veltalende udtryk for sin tak til Kina, hvor han understregede, at de to lande tænkte ens. Kina ønsker at bygge sin økonomi på et fundament af innovation; Ecuador søger at gå frem fra at være eksportør af varer og til at blive en vidensbaseret økonomi. Uden kinesisk finansiering og overførsel af teknologi ville dette ikke være muligt. I en fælles erklæring aflagde de løfte om at samarbejde om

virkeliggørelsen af store projekter inden for områderne olie, gas, minedrift, infrastruktur, vandforsyning, omdirigering af vand, kommunikation, finanssektoren, landbrug, petrokemisk produktion, skibsbyggeri, metallurgi, papirfremstilling og opførelse af en ny videnskabs-by. I sin tale understregede præsident Correa, at præsident Xis statsbesøg var den vigtigste begivenhed i Ecuadors historie. Kan man forestille sig kansler Merkel rejse på statsbesøg til Grækenland med et sådant program? Sandsynligvis ikke. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble bliver rød i ansigtet, når en journalist spørger om delvis gældeftergivelse – som han gjorde det ved en konference for bankierer i Frankfurt – og dernæst dekreterer, at grækerne har levet over evne. Dette i lyset af den kendsgerning, at Trojkaens nedskæringspolitik har drevet 45 procent af grækerne ned under fattigdomsgrænsen. Den transatlantiske sektors politik er ikke »win-win«, men derimod »tab-tab« – med mindre, selvfølgelig, man er bankier eller selskabss direktør. Nu, hvor Obamas frihandelsaftale for Asien, TPP, er lige så død som TTIP-aftalen for det atlantiske område, er det det kinesisk udarbejdede, inkluderende Frihandelsområde for det Asiatiske Stillehavsområde (FTAAP) og det Regionale Omfattende Partnerskab (RCEP), som er på dagsordenen.

Som svar på uansvarlige medieartikler om disse handelsaftaler har officielle russiske og kinesiske talsmænd understreget, at de på ingen måde tilsigter at udelukke eller isolere USA. *Xinhua* citerede det Kinesiske Udenrigsministeriums talsmand, Geng Shuang, for at sige, at Kina ikke vil tage en ledende rolle i hverken FTAAP eller RCEP, og at handelsaftalerne er foreslået for samarbejde, og ikke for at modarbejde hinanden. Kontrasten til Obamas »USA sætter reglerne« kunne ikke være tydeligere.

Et andet vigtigt spørgsmål, som vil blive diskuteret på APEC-konferencen, er byggeriet af den bi-oceaniske jernbane fra Brasilien til Peru, fra Atlanterhavet til Stillehavet, som

også vil blive bygget med hjælp fra Kina, og hvis opførelse er et vigtigt skridt i det latinamerikanske kontinents infrastrukturudvikling.

Kontrasten mellem de to paradigmer, mellem den Nye Silkevejs »win-win«-perspektiv versus Obamas og Merkels »vestlige værdifællesskab«, kunne ikke stå skarpere over for hinanden. Med førstnævnte paradigme arbejder nationer for deres fælles udviklings gensidige gavn. Med sidstnævnte er der megen snak om demokrati, frihed og menneskerettigheder, men en øredøvende tavshed omkring droneangreb, regimeskift mod legitime regeringer med hjælp fra terrorgrupper, total overvågning og livsforkortende nedskæringspolitik.

Som Abraham Lincoln engang sagde: »Man kan narre en del af folket hele tiden, og hele folket noget af tiden; men man kan ikke narre hele folket hele tiden.«

Det er på høje tid, at Tyskland befrier sig fra imperiedominansens fantasigreb, det være sig under diktat fra Washington og London, eller under afledningen med »mere Europa«. Menneskehedens fremtid kan udelukkende kun ligge i et totalt nyt paradigme, der tjener én menneskeheds interesser og respekterer international lov – et paradigme, med hvilket hvert eneste menneske på denne planet kan udvikle sit potentiale. Og dét er præcis grunden til, at vi må samarbejde omkring den Nye Silkevej.

To af 'de lamme, transatlantiske ænder', Obama og Merkel, under førstnævntes besøg i Berlin.

LaRouches ideer var med til at skabe massebevægelse i Peru for Kinas bi-oceaniske jernbaneprojekt

18. november, 2016 – På den anden dag for den XXIII nationale konference for Sammenslutningen af Peruvianske Økonomer, hvor Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche holdt åbningstalen den 17. nov., blev der afholdt et parallelt møde for at presse på for den omgående vedtagelse af Kinas foreslæde bi-oceaniske jernbanekorridorer, hvor en sydamerikansk, transkontinental jernbanelinje skal bygges fra Brasilien til Peru. Sammenkomsten af 400 personer i Pucallpa, i det østlige Peru, blev arrangeret som et offentligt møde i Perus nationale kongres' transportkomite, af hvilken otte medlemmer var rejst fra Lima til Pucallpa for denne anledning. Flere regionale guvernører, inkl. fra værtsdistriktet Ucayali, samt borgmestre, var ligeledes til stede, sammen med flere folkelige organisationer og erhvervsgrupper, såvel som også en stor delegation fra Sammenslutningen af Økonomer (hvis nationale konference fortsatte i nærheden). Hundreder af DVD-kopier med Zepp-LaRouches præsentation dagen før blev uddelt til de tilstedevarende af Ucayalis Sammenslutning af Økonomer. Perus betydeligste, nationale presse og Tv-medier var også til stede.

Alle de tilstedevarende kongresmedlemmer talte meget stærkt til fordel for jernbaneprojektet, hvor flere af dem fordømte regeringen Pedro Pablo Kuczynski (PPK) for at blokere projektet og trække den detaljerede forundersøgelse ud, en forundersøgelse, der allerede var blevet udarbejdet og overgivet til den peruvianske regering af det kinesiske selskab CREEC. En af dem, kongresmedlem Carlos Tubino fra »Fujimorista« Fuerza Folkepartiet (der blev slået i det nylige

præsidentvalg af Boston-bankierpartiet PPK), angreb aggressivt dem, der holdt CREEC-undersøgelsen tilbage og på anden vis saboterede jernbanaprojektet, for at gøre sig skyldige i forræderi og give efter for pres fra bankierer og andre udenlandske indflydelses. Han meddelte, at, umiddelbart efter sin tilbagekomst til Lima, ville han indkalde til en hørning i den nationale Kongres om jernbanaprojektet og ville kræve PPK's transportministers tilstedeværelse til besvarelse af spørgsmål.

Ucayali Udviklingsfront, en regional folkelig organisation, gik med i massemobiliseringen ved at true med en regional strejke, hvis jernbanaprojektet ikke omgående startes op. Også Ucayalis guvernør talte stærkt til projektets fordel. Den 400 personer store forsamling hørte også en detaljeret rapport om de tekniske detaljer og forundersøgelser af projektet fra Justo Vargas, en rådgiver til Ucayalis guvernør og en ledende arrangør af Økonomksamslutningens konference, og som også har været i Kina tidligere på året for at mødes med CREEC og andre. Alt i alt talte henved 18 personer – inkl. *EIR*'s repræsentant i Peru, Luis Vasquez, – på det eksplosive møde, hvoraf 16 udtrykte absolut støtte til projekt; to rejste »miljø«-forbehold.

I løbet af mødet foreslog lederen af Ucayalis Økonomksamslutning at vise hele videoen med Helga Zepp-LaRouche fra dagen før, men fik at vide, at der ikke var tid, og at han i stedet kunne briefe forsamlingen. Det gjorde han og uddelte dernæst på stedet, og ligeledes blandt økonomerne, henved 200 DVD'er, som de havde produceret, med hendes tale. De cirkulerede også hundreder af kopier af den 60 sider lange pamflet med uddrag af *EIR*'s specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, og som også indeholdt et specialtillæg for lejligheden, af Lyndon LaRouches Fire Love.

Efter Zepp-LaRouches præsentation i går kom flere konferencedeltagere op til LaRouche-repræsentanter for at bede om kopier af hendes tale, gav udtryk for stærk interesse for

de spørgsmål, hun har rejst, og bad om opfølgningsmøder, osv. En længere præsentation, der ligeledes blev givet i går af Luis Vasquez Medina, *EIR*'s hovedrepræsentant i Peru og mangeårig leder af LaRouche-bevægelsen, fokuserede på de programmatiske detaljer omkring de forskellige jernbane- og integrationsprojekter, der skal opkoble hele kontinentet til Verdenslandbroen, såvel som også de historiske rødder til denne fremgangsmåde i Hamiltons tradition, som går tilbage til det netværk fra det 19. århundrede i USA og Peru, der samarbejdede om netop sådanne projekter. En tredje præsentation af en LaRouche-repræsentant blev programsat til aftenen den 18. nov., af *EIR*'s David Ramonet, hvor emnet bliver Vernadskij, infrastruktur og biosfæren.

(*Vi anbefaler læsning af EIR-artiklen: »The World Land Bridge: Rediscovering The Americas«, af Dennis Small, september, 2014, http://larouchepub.com/eiw/public/2014/eirv41n36-20140912/04-12_4136.pdf)*

Foto: Peru Rail; strækningen, der kører til den arkæologiske by Macchu Picchu.

Helga Zepp-Larouche: Vi må handle nu for at grib den chance, dette valg har skabt!

Heldigvis er frihandelsaftalerne, TPP og TTIP, totalt døde; og det er en god ting, for frihandel gør absolut intet for at forøge arbejdskraftens produktivitet. Det er baseret på det monetaristiske koncept om at købe billigt og sælge dyrt; det

er baseret på at *outsource billig arbejdskraft til markeder for slavearbejdskraft*, og det er netop det, der kvæler forøgelsen af produktivitet ved at cementere betingelserne med maksimal profit på bekostning af arbejdskraften. På den anden side, hvis man ser på de økonomiske modeller, der altid har dannet grundlag for en forøgelse af befolkningens rigdom – det, som Friedrich List, den tyske økonom, karakteriserede som *Det amerikanske, økonomiske System*, som han satte op som modsætning til *Det britiske, økonomiske System* – så er den, i øvrigt korrekte, antagelse den, at den eneste kilde til velstand er befolkningens kreativitet. Denne kreativitet, der tager form af videnskabelige og teknologiske opdagelser, transformeres til teknologiske fremskridt, der, hvis de anvendes i produktionsprocessen, dernæst fører til en forøgelse af produktiviteten i både arbejdskraftens og i industriens kapacitet. Dette er den eneste, sande kilde til rigdom.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche kaster en politisk håndgranat i Peru

17. nov., 2016 – Stifter og præsident for Schiller Institututtet, Helga Zepp-LaRouche, kastede en håndgranat af en politisk erklæring i Peru i dag, mens verdens ledere gør sig klar til at ankomme til nationens hovedstad, Lima, for at deltage i APEC-topmødet i kommende weekend. I dag holdt Zepp-LaRouche hovedtalen på den XXIII Kongres for den Peruvianske Sammenslutning af Økonomer, der fandt sted i Amazonasbyen Pucallpa, i Ucayali-distriket i det østlige Peru, med en

generel gennemgang af det forbløffende potentiale for et Nyt Paradigme for hele menneskeheden (en oversættelse af hele hendes tale vil senere blive udgivet her på hjemmesiden, - red.). Den tre dage lange kongres er arrangeret omkring emnet, »Den peruviansk-brasilianske bi-oceaniske jernbane: Virkning på Amazon-områdets og landets økonomi.«

Zepp-LaRouches gennemgang med titlen, »Det Nye Silkevejskoncept, konfronteret med kollapset af verdens finanssystem«, blev præsenteret via en 50 min. lang video, optaget på forhånd, der efterfulgtes af 20 min. live Q&A med de omkring 200 mennesker, der var til stede i Pucallpa. Hendes åbningsvideo blev også sendt online af landets Sammenslutning af Økonomer, til økonomiske fakulteter på universiteter i hele landet.

Hendes tale vakte så stor interesse blandt deltagerne, med mange, der bad om en kopi, at Sammenslutningen af Økonomer vil lave en DVD til alle. Allerede som en forberedelse til kongressen havde Sammenslutningen trykt 2.000 kopier af en 60 sider lang pamflet til deltagere og andre, og som indeholdt uddrag af *EIR's Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*, Lyndon LaRouches erklæring om en politisk strategi fra 2014, »De Fire Love«, samt en introduktion af Helga om udviklingerne i den Nye Silkevej, siden *EIR's* specialrapport blev udgivet i 2014, alt sammen med det formål at skabe materiale med dybdegående idéindhold for folk at studere. De tre spørgsmål, der blev stillet under Q&A-sessionen, var alle seriøse og lød i store træk som følger:

1. Hvilken form for kreditsystem ville blive skabt til den finansielle platform for opbygning af regional infrastruktur, såsom den bi-oceaniske jernbanekorridorer?
2. Hvordan kan ændringer i Kinas økonomiske mentalitet transformere verden? Hvordan kan det være med til at løse problemer, der er opstået under den eksisterende økonomiske model?
3. Fr. Zepp-LaRouche, De er kendt som 'Silkevejs-ladyen'.

Hvilke principper baserer De Dem på til udviklingen af dette koncept for en global model?

Betydelige sidste-øjebliks, logistiske udfordringer måtte overvindes for at gøre det muligt for Zepp-LaRouche at tale for Sammenslutningen af Økonomers nationale kongres. Aftenen før kongressen åbnede meddeltes det, at Ucayali Universitetet, hvor kongressen skulle holdes, var blevet lukket af en strejke, som en del af en lærerstrejke mod nedskæringer i uddannelsesbudgettet, der blev gennemført på flere statslige universiteter i hele nationen. Kongressens arrangører, der var urokkeligt engageret for at skabe de nødvendige betingelser for en politik, således, at denne sydamerikanske transkontinentale jernbanekorridor kan bringe udvikling til deres folk, måtte med kort varsel flytte hele konferencen, og det lykkedes dem at træffe særlige foranstaltninger for, at internetadgang skulle være tilgængelig således, at Zepp-LaRouche kunne tale til dem live.

Foto: Pucallpa Plaza med San Martin springvand.

Nej, det var ikke FBI's værk: Dette er et globalt paradigmeskift

Leder fra LaRouchePAC, 15. november, 2016 – I kølvandet på diskussionerne om fundamentalt nye amerikansk-russiske og amerikansk-kinesiske relationer mellem valgte præsident Donald Trump og den russiske og kinesiske præsident, hhv., vil vi, på Asia-Pacific Economic Conference (APEC) i Peru i denne uge, muligvis få en erstatning for Obamas fejlslagne TPP »handelsaftale« at se, og i stedet få en ny handelsaftale, der

er initieret af Kina, med 19 andre lande, inkl. Trumps USA. Den støtte opbygning af et nyt, økonomisk paradigme omkring den Nye Silkevejs store, »win-win« infrastrukturprojekter, vil tage endnu et stort skridt fremad. Dette er, hvad USA må tilslutte sig, med en ny, statslig kreditinstitution, og med en ny Glass/Steagall-lov, der vil nedkæmpe Wall Street.

Helga Zepp-LaRouche, som vil tale for Sammenslutningen af Peruvianske Økonomers nationale konference aftenen før APEC-konferencen, sendte dette budskab til aktivister fra New York State, der har kurs mod Washington, D.C., for at kræve Glass-Steagall:

»Først og fremmest vil jeg gerne sige hej til jer. Dette er selvfølgelig en meget vigtig intervention, for valgresultatet i USA, som mange mennesker ikke så komme, er i realiteten en del af en global udvikling. Alle forklaringerne, som de amerikanske medier kommer med, er for det meste røgslør, eller en eller anden forloren forklaring, som f.eks., at det var FBI, der kostede Hillary valget, osv., osv.

Det, der i virkeligheden finder sted rent strategisk, er, at befolkningsmasserne i den transatlantiske sektor – i Europa, og i USA i særdeleshed – nu virkelig har fået nok af et Establishment, der vedvarende har handlet imod deres interesser. Det, de kalder »overløberstaterne« – menneskene i disse stater er ikke repræsenteret af det transatlantiske etablissement. Dette ved de, fordi, for dem, er livs- og arbejdsvilkårene i løbet af det seneste årti, kan man sige, men i realiteten i løbet af de seneste 50 år, kun blevet værre og værre. Folk er nødt til at have flere jobs samtidig for at få økonomien til at hænge sammen. Der har været mange tilfælde, hvor deres sønner, og undertiden endda deres døtre, er blevet udsendt til Irak fem gange i træk og er kommet hjem, totalt nedbrudte. Så folk har oplevet, at livet bare bliver værre for dem, og at de med Washington/New York-establissemnet intet håb har.

Man så det samme fænomen med Brexit-folkeafstemningen i Storbritannien i juni måned; som også her ikke bare handlede om flygtningene, og ikke bare handlede om de mere åbenlyse spørgsmål, selv om disse spiller en vis katalyserende rolle; men, det var den samme, fundamentale følelse af uretfærdighed, og at der simpelt hen ikke længere findes en regering, der tager sig af det almene vel. Og uanset, hvilke forklaringer, de hoster op med, så vil dette ikke forsvinde, før situationen er forbedret, og god regering er genetableret i USA og Europa, og i andre dele af verden.

Det umiddelbart næste punkt, hvor den samme vrede med al sandsynlighed vil vise sig, er ved den forestående folkeafstemning i Italien – hvor man den 4. december vil have en folkeafstemning om en forfatningsændring og, som stemningen i øjeblikket er, som også vil blive en afstemning imod Renzi-regeringen. Renzi lovede først at træde tilbage; nu siger han, at han ikke vil træde tilbage: Under alle omstændigheder, så vil denne udvikling fortsætte, indtil man indsætter en forbedring.

Trumps valgsejr er selvsagt et åbent spørgsmål, for det står endnu ikke klart, hvad hans præsidentskab vil blive for ét; men, som Lyndon LaRouche har understreget næsten hver dag siden valget, så er dette ikke et lokalt, amerikansk anliggende. Dette er et globalt anliggende; det er et internationalt spørgsmål.

En af de væsentligste grunde til, at Trump vandt valget, er, at han, især i den seneste fase, havde understreget, at Hillary Clinton ville betyde Tredje Verdenskrig pga. hendes politik for Syrien, fordi hun ... foreslog en frontal konfrontation med Rusland. Det var præcist at ramme hovedet på sømmet, for vi befinder os på en meget, meget farlig kurs for konfrontation med Rusland og Kina.

Under valgkampagnen har Trump gentagne gange sagt, at han ville have en anden holdning over for Rusland. Og siden han

blev valgt, har han talt i telefon med både Putin og Xi Jinping og i begge tilfælde sagt, at han vil arbejde for at forbedre relationerne mellem USA og så Rusland og Kina, hhv. Dette er selvsagt ekstremt vigtigt; og det andet, ekstremt vigtige spørgsmål er: Vil han følge op på sit løfte om Glass-Steagall, hvor han især i byen Charlotte efter sagde, at han ville gennemføre Glass-Steagall?

Dette er virkelig hovedspørgsmålet. For kun, hvis man gør en ende på kasinoøkonomien, som er den virkelige årsag til krig, kan situationen i realiteten bringes tilbage på ret køl. Alle de progressive – Bernie Sanders, Elizabeth Warren og selv [Nancy] Pelosi – har allerede sagt, at de vil samarbejde med Trump, hvis han vil satse på dette økonomiske program med infrastruktur/jobskabelse/Glass-Steagall.

Vi bør lade tvivlen komme ham til gode; men, vi bør også være klar over, at hele Wall Street-slænget og de neokonservative i det Republikanske Parti vil gøre alt for ikke at få dette. Derfor må vi have denne intervention for virkelig at opdrage Kongressen og Senatet mht. det, der virkelig står på spil. Hele verden holder nu øje med – holder så at sige vejret – spørgsmålet, om der kommer en ændring til det bedre i amerikansk politik?

Det gør der forhåbentligt. Men det vil kræve alle forholdsreglerne. Glass-Steagall som den absolutte forudsætning, uden hvilken intet andet vil fungere; men det er ikke nok. For, vi taler ikke bare om en bankreform. Vi taler om et totalt nyt paradigme i det økonomiske system. Og dette nye paradigme må defineres af **LaRouches Fire Love**, som alle må sikre sig, at de forstår, når de skal udføre denne form for lobbyvirksomhed.

For, Lyndon LaRouche har understreget, at nøglen er at øge arbejdskraftens produktivitet. Som følge af de seneste årtiers neoliberale, eller monetaristiske, politik, er denne produktivitet i den transatlantiske sektor faldet under

punktet for break-even, hvor det går lige op. Dette er grunden til, at vi må have en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton; vi må have en politik for statskredit; vi må have et internationalt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; og vi må selvsagt have et 'win-win'-samarbejde mellem alle nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej – også internt i USA – så den bliver til en verdenslandbro.

Af ekstraordinær betydning er den fjerde af de Fire Love, der siger, at man ikke kan få en forøgelse af økonomiens produktivitet, med mindre man satser på et forceret program for at opnå fusionskraft; samt et internationalt program for udforskning af rummet. For kun, hvis man foretager denne form for avantgarde-spring i produktiviteten – fusionsteknologi vil bringe os en helt anden, økonomisk platform. Med fusionsfaklen vil vi blive i stand til at få sikkerhed i energiforsyningen til hele planeten; man vil få nye råmaterialer, fordi man vil blive i stand til at bruge ethvert affaldsprodukt, hvor man udskiller diverse isotoper og genskaber nye råmaterialer ved at sammensplejse isotoperne, som det skal gøres.

Så det repræsenterer et gigantisk, teknologisk spring. Det samme gælder for rumfartsteknologi, for det vil få samme virkning som under Apolloprogrammet, hvor hver investering i rumteknologi, i raketter, i andre nye materialer, gav 14 cents tilbage for hver cent, der blev investeret. Og alt fra computerchips til Teflon-køkkengrej, og alle mulige gavnlige resultater, opstod som biprodukter af rumforskning.

Og for at få verdensøkonomien ud af den nuværende tilstand, især i den transatlantiske sektor, må man have denne form for kursomlægning i retning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en forøgelse af energigennemstrømningstætheden. Og hele denne Grønne ideologi – som i virkeligheden er en ikke-udviklingsideologi – må erstattes; og verden må komme tilbage til den kurs, hvor det fysiske univers' virkelige, fysiske love er kriteriet for sandheden, og ikke en eller anden ideologi.«

Foto: USA's Capitol-bygning efter den første, omfattende restaurering i mere end et halvt århundrede. (Foto: USCapitol Flickr)

Stræb efter lykke med Gottfried Wilhelm Leibniz. Mandag, den 14. november, 2016

markerer 300-året for universalgeniet Gottfried Leibniz' død.

Gottfried Leibniz' død markerer den største, enkeltstående begivenhed i konsolideringen af 'venetiansk' imperiemagt i Storbritannien, en begivenhed, der nødvendiggjorde den Amerikanske Revolution. Fire år tidligere, i 1712, havde Leibniz en position som hovedrådgiver til Ruslands Peter den Store; som nyudnævnt Særlig Rådgiver til Kejser Karl VI; som mangeårig strateg og lærer for tronfølger i førsteposition til Storbritannien, Sophie af Hannover; hovedfilosof og diplomat for hertug Anton Ulrich, i sine bestræbelser for at afslutte den sekteriske strid i det kristne Europa og forene kirkerne; og den anerkendte leder af videnskabens fremmeste grænser – og især en leder med et epistemologisk talent for, hvordan man skal avancere disse grænser yderligere. Han havde etableret et nationalt videnskabsakademi i Berlin, initieret et andet i

Wien og var i færd med at lægge fundamentet for endnu et i Skt. Petersborg. Han havde betydelige videnskabelige, diplomatiske og epistemologiske indfaldsveje ind i det franske hof og ind i Kina.

Download (PDF, Unknown)

Se video:

Leibniz' Loving Wisdom, not Russell's Evil Logic:

<https://www.youtube.com/watch?v=boJg8yASSfI>

Se også: En introduktion til Gottfried Leibniz (dansk):

del I <http://schillerinstitut.dk/si/?p=12423> og

del II <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14177>

**Den Nye Silkevej kommer til
Sydamerika;
Nu kommer turen til
Nordamerika!
LaRouche: 'Det ligger i
poesien'**

Leder fra LaRouchePAC, 14. november, 2016 – I nedtællingen til APEC-topmødet for statsledere førstkomende weekend i Lima, Peru, giver ledere af de lande, hvor præsident Xi Jinping vil aflægge officielt statsbesøg (Peru, Ecuador og Chile), udtryk

for deres opstemthed ved udsigten til det, der betyder, at den Nye Silkevej nu kommer til Sydamerika. Dette paradigmeskift er også indforstået for Nordamerika i sidste uges skæbnesvangre, amerikanske valg, hvor befolkningen gjorde oprør imod Wall Streets og City of Londons døde system. Den presserende opgave er nu at mobilisere amerikanerne for en virkeliggørelse af dette potentiiale.

Da Lyndon Larouche i dag blev briefet om disse udviklinger i dag, understregede han nødvendigheden af den involverede 'poesi og musik'. Vi har et kæmpearbejde at gøre. Men, gennem det poetiske princip, kan vi trække folk ind i en dybere forståelse af sig selv som menneske, og som skabende individ, og af, hvad de kan gøre. Der er ingen tid til forsinkelser. Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må træffes påkrævede hasteforanstaltninger og langfristede foranstaltninger for et reorganiseret banksystem, udstedelse af kredit til en gennemgribende, økonomisk opbygning og genoptagelse af videnskab.

Fra udlandet lyder der stærke røster om USA's nye potentiiale, selv med det farligt langsomme tempo i delstaterne. I sidste uge bemærkede den nyligt valgte guvernør for Tokyo, fr. Yuriko Koike (der har været forsvarsminister i premierminister Abes 2007-regering, og har siddet i parlamentet, Diet, i 23 år), at Trump støtter Glass-Steagall, så det måtte Japan nok hellere relatere til, for det er en «stor tidevandsbølge» af forandring.

Den 17. nov. i Lima, Peru – på tærsklen til APEC-topmødet – vil Helga Zepp-LaRouche være taler (via video, med live Q&A) ved den 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru. Kongressens titel er »Det bi-oceaniske tog: Dets indvirkning på Amazonas og Perus økonomi«. Konferencekortet viser en trans-oceanisk hav-og-landbro, der begynder i Tianjins havn, Kina, og går til Bayovars havn i Peru og dernæst krydser kontinent med tog (via Pucallpa, Peru) til Atlanterhavet og Santos' havn ved Sao Paolo, Brasilien.

Samme dag indleder præsident Xi sine statsbesøg i Sydamerika i Ecuador, hvor præsident Rafael Correa er triumferende omkring fremtiden. Correa sagde, at Xis besøg er »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«. Ekspertter diskuterer den produktivitet, der vil komme fra kinesisk samarbejde om en ansporing af agro-industrialisering og vil afslutte syndromet med kun at eksportere råmaterialer.

I dag talte præsident Xi og Donald Trump sammen pr. telefon om samarbejde. Xi sagde, »*Jeg tillægger de kinesisk-amerikanske relationer stor betydning, og jeg er rede til at arbejde med den amerikanske side for at fremme bilaterale bånd, til større fordel for de to folk og resten af verden.*« Trump skal som svar have sagt, at der kan komme win-win-resultater, »Kina er et stort og betydningsfuldt land med iøjnefaldende udviklingsprospekter«. Lederen af AIIB, Jin Liqun, bemærkede i dag, at en Trump-rådgiver i sidste uge talte favorabelt om USA's tilslutning til AIIB. Jin påpegede også, at »bogstavet 'A' i AIIB står for Asien, Afrika og Amerika. De begynder alle med A, og det betyder, at banken er for dem alle.

Her til aften vendte Kongressen tilbage til Washington, D.C., efter en syv uger lang valgpause. Det er på høje tid med handling for Glass-Steagall – de behøver en stærk og smuk undervisning i poesi og musik!

Se også:

»The US Joins the Silk Road«,
<https://larouchepac.com/us-joins-new-silk-road>

Dansk introduktion <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10998>

*Foto: Den chilenske præsident Michelle Bachelet mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, 12. nov., 2014.
[flickr/gobiernodechile]*

Den Nye Silkevej kommer til Sydamerika; Nu kommer turen til Nordamerika! LaRouche: 'Det ligger i poesien'

Leder fra LaRouchePAC, 14. november, 2016 – I nedtællingen til APEC-topmødet for statsledere førstkomende weekend i Lima, Peru, giver ledere af de lande, hvor præsident Xi Jinping vil aflægge officielt statsbesøg (Peru, Ecuador og Chile), udtryk for deres opstemthed ved udsigten til det, der betyder, at den Nye Silkevej nu kommer til Sydamerika. Dette paradigmeskift er også indforstået for Nordamerika i sidste uges skæbnesvangre, amerikanske valg, hvor befolkningen gjorde oprør imod Wall Streets og City of Londons døde system. Den presserende opgave er nu at mobilisere amerikanerne for en virkeliggørelse af dette potentiale.

Da Lyndon Larouche i dag blev briefet om disse udviklinger i dag, understregede han nødvendigheden af den involverede 'poesi og musik'. Vi har et kæmpearbejde at gøre. Men, gennem det poetiske princip, kan vi trække folk ind i en dybere forståelse af sig selv som menneske, og som skabende individ, og af, hvad de kan gøre. Der er ingen tid til forsinkelser. Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må træffes påkrævede hasteforanstaltninger og langfristede foranstaltninger for et reorganiseret banksystem, udstedelse af kredit til en gennemgribende, økonomisk opbygning og genoptagelse af videnskab.

Fra udlandet lyder der stærke røster om USA's nye potentiale, selv med det farligt langsomme tempo i delstaterne. I sidste uge bemærkede den nyligt valgte guvernør for Tokyo, fr. Yuriko Koike (der har været forsvarsminister i premierminister Abes 2007-regering, og har siddet i parlamentet, Diet, i 23 år), at Trump støtter Glass-Steagall, så det måtte Japan nok hellere relatere til, for det er en «stor tidevandsbølge» af

forandring.

Den 17. nov. i Lima, Peru – på tærsklen til APEC-topmødet – vil Helga Zepp-LaRouche være taler (via video, med live Q&A) ved den 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru. Kongressens titel er »Det bi-oceaniske tog: Dets indvirkning på Amazonas og Perus økonomi«. Konferencekortet viser en trans-oceanisk hav-og-landbro, der begynder i Tianjins havn, Kina, og går til Bayovars havn i Peru og dernæst krydser kontinent med tog (via Pucallpa, Peru) til Atlanterhavet og Santos' havn ved Sao Paolo, Brasilien.

Samme dag indleder præsident Xi sine statsbesøg i Sydamerika i Ecuador, hvor præsident Rafael Correa er triumferende omkring fremtiden. Correa sagde, at Xis besøg er »det vigtigste besøg af noget statsoverhoved i Ecuadors historie«. Ekspertter diskuterer den produktivitet, der vil komme fra kinesisk samarbejde om en ansporing af agro-industrialisering og vil afslutte syndromet med kun at eksportere råmaterialer.

I dag talte præsident Xi og Donald Trump sammen pr. telefon om samarbejde. Xi sagde, »*Jeg tillægger de kinesisk-amerikanske relationer stor betydning, og jeg er rede til at arbejde med den amerikanske side for at fremme bilaterale bånd, til større fordel for de to folk og resten af verden.*« Trump skal som svar have sagt, at der kan komme win-win-resultater, »Kina er et stort og betydningsfuldt land med iøjnefaldende udviklingsprospekter«. Lederen af AIIB, Jin Liqun, bemærkede i dag, at en Trump-rådgiver i sidste uge talte favorabelt om USA's tilslutning til AIIB. Jin påpegede også, at »bogstavet 'A' i AIIB står for Asien, Afrika og Amerika. De begynder alle med A, og det betyder, at banken er for dem alle.

Her til aften vendte Kongressen tilbage til Washington, D.C., efter en syv uger lang valgpause. Det er på høje tid med handling for Glass-Steagall – de behøver en stærk og smuk undervisning i poesi og musik!

Se også:

»The US Joins the Silk Road«

Dansk introduktion

Foto: Den chilenske præsident Michelle Bachelet mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, 12. nov., 2014. [flickr/gobiernodechile]

Efter Trumps valgsejr: Tyskland må nu gribe initiativet for Den nye Silkevej! Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langtfra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

Vi må sætte dagsordenen! USA må gå med i den Nye Silkevej.

LaRouchePAC Internationale Webcast, 11. nov., 2016; Leder

Det andet punkt, som står meget klart, er, at LaRouche Political Action Committee (LPAC) har sat dagsordenen; ... Glass-Steagall; den omgående nødvendighed af at nedlukke Wall Street; og det faktum, at det amerikanske folk ikke var villigt til at acceptere Obama-Clinton-dagsordenen om at bringe USA ind i Tredje Verdenskrig med en konfrontation med Rusland. Men vi må fortsætte med at sætte dagsordenen. Der er intet alternativ, ingen erstatning for en fortsat mobilisering og en fortsat klarhed i lederskab, som kommer fra LaRouche Politiske Aktions-komite og vore allierede.

Studievært, Matthew Ogden: Jeg håber, alle har haft mulighed for at se **specialudsendelsen efter valget**, som vi udlagde på denne webside onsdag; med direkte udtalelser fra både Lyndon og Helga LaRouche. Vi har haft mulighed for at tale med hr. LaRouche flere gange siden, inkl. for blot en time siden; og hr. LaRouche fastslår fortsat den pointe, at dette er en højest uafgjort situation; meget udefineret. Vi har endnu ikke fået de fulde fakta om, hvad implikationerne af den tiltrædende administration vil blive, men to punkter står klart. Og jeg tror, at folk meget klart har set, at dette har været en total afvisning af hele Obama-Clinton-Wall Street-apparatet, der

havde overtaget det Demokratiske Parti; men også, på samme tid, det Republikanske Partis Bush-Cheney-apparat. Begge partier er nu ophørt med at eksistere i deres tidlige form, og vi befinner os i en situation internt i USA, der ikke har fortilfælde.

Det andet punkt, som står meget klart, er, at LaRouche Political Action Committee (LPAC) har sat dagsordenen; og dette punkt burde stå klart med de foregående år, der har ført frem til i dag, inklusive med Kesha Rogers' succesfulde kampagner med stor indvirkning, hvor hun har stillet op til valg til offentligt embede. Men vi har på dagsordenen sat: Glass-Steagall; den omgående nødvendighed af at nedlukke Wall Street; og det faktum, at det amerikanske folk ikke var villigt til at acceptere Obama-Clinton-dagsordenen om at bringe USA ind i Tredje Verdenskrig med en konfrontation med Rusland. Men vi må fortsætte med at sætte dagsordenen. Der er intet alternativ, ingen erstatning for en fortsat mobilisering og en fortsat klarhed i lederskab, som kommer fra LaRouche Politiske Aktions-komite og vore allierede.

Jeg vil gerne oplæse et kort uddrag af lederartiklen, der blev udlagt på LPAC's website i dag, for jeg mener, at det meget klart definerer, hvad hr. LaRouches aktuelle analyse af denne situation er. Derfra går vi over til diskussionen. Overskriften lyder: »**Trumps sejr betyder kun en udsættelse af krigsfaren – med mindre der vedtages en langt mere fundamental forandring**«. Den indledes med følgende erklæring:

»Donald Trumps valgsejr, og både Hillary Clintons og Barack Obamas valgnederlag, betyder en kortvarig udsættelse af fremstødet for Tredje Verdenskrig imod Rusland, under forudsætning af, at Obama forhindres i at foretage en eller anden vanvittig handling i sine tilbageværende 'lame duck'-uger – overgangsperioden – i embedet. Det faktum, at en umiddelbar fare for atomkrig midlertidigt er taget af bordet, er vigtigt, men det løser ikke den anden, alvorlige krise, som verden konfronteres med.

Det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af total disintegration, og med mindre man omgående håndterer dette

problem, vil betingelserne for global krig snart vise sig igen. For at løse denne umiddelbare krise, må den amerikanske Kongres omgående vedtage de love, der er fremstillet i begge Huse, for en genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov fra 1933, og som bryder for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne op, i totalt adskilte kommercielle banker og investeringsbanker. Dette må være det første punkt på Kongressens dagsorden, når den vender tilbage til Washington i begyndelsen af næste uge.«

Det fortsætter således:

»Når denne presserende handling er vel overstået, må der træffes yderligere forholdsregler til en ny form for relationer mellem de ledende nationer på planeten.«

Dette vil vi gå meget mere i dybden med i udsendelsens løb, men denne udtalelse fortsætter med at citere nogle udtalelser af Sergej Glazjev, præsident Putins førende rådgiver; og af Chas Freeman, fremragende topdiplomat i USA's diplomati; og på anden vis, og som nu fastslår den meget klare og korrekte pointe, at tiden nu er inde til at indse, at verden er på vej ind i et totalt nyt paradigme. Og ud over blot en detente mellem USA og Rusland, hvilket er en potentiel meget positiv udvikling, så må USA også gengælde tilbuddene fra Kina om at gå med i dette program med den Nye Silkevej, det Nye Paradigme; med at gå med i AIIIB og på en meget konkret og afgørende måde gå med i den Nye Silkevej.

Vi kan meget klart definere, at hr. LaRouche er den førende statsmand på scenen i USA lige nu. De Fire nye Love, som vi gentagent har understreget i løbet af de seneste mange måneder før dette valg, er fortsat øverste punkt på dagsordenen. Denne dagsorden begynder selvfølgelig med Glass-Steagall, men programmet er i sin helhed en renæssance for USA, i traditionen efter Hamilton.

- Under en tidligere diskussion i dag, understregede Helga

Zepp-Larouche dette brochuretillæg, der blev udgivet af LPAC for næsten et år siden – »The United States joins the New Silk Road« (Se også dansk introduktion ved samme navn). Heri fremlægges det meget klart, hvordan USA kan tilslutte sig dette nye paradigme.

Jeg vil gerne indlede med et par uddrag af disse udtalelser, som Sergej Glazjev og Chas Freeman er kommet med, og som tydeligt taler om netop denne pointe; men der kan siges meget mere. Dette er fra et interview med Glazjev til Itar-Tass umiddelbart efter præsidentvalget: Artiklen siger:

»Ifølge Glazjev viser de amerikanske valg, at 'det amerikanske folk ikke ønsker krig. For første gang i verdenshistorien har vi chancen for at få en ny økonomisk verdensorden, uden at føre en verdenskrig.'«

En tale, som Chas Freeman holdt i Hawaii nogle få dage før valget, med titlen, »Ét bælte, én vej«, slutter med den pointe, at

»USA må nu indse, at det nye paradigme, defineret af AIIB og den Nye Silkevej og alle de andre initiativer, som Kina har taget, er det nye spil i byen«.

Og Chas Freemans pointe er, at amerikanerne ikke er med i spillet. Tiden er nu inde til, at amerikanerne går med i dette og indser, at det er i vores egen interesse at gå med i initiativet for Ét bælte, én vej (OBOR). Chas Freeman siger:

»Kinas voksende indflydelse er en meget god grund til at søge at få en plads ved siden af det, både i de nye og gamle råd i den fremvoksende, multipolare verden, snarere end forgæves at søge at ekskludere det. USA må være konstruktivt og hjælpsomt, ikke negativt og kritisk – stadig mindre obstruktivt – i takt med, at alt dette udfolder sig. Amerikanere har meget på spil mht., hvordan Eurasien bliver integreret, og mht., hvordan dets relationer med andre kontinenter og regioner bliver. Tiden er inde til at komme med i spillet«, konkluderer han;

»tiden er ikke til at deltage i udarbejdelsen af ordenen efter Pax Americana. Tiden er ikke til at bruge Kinas initiativ til amerikansk fordel.«

Jeg kunne sige mere endnu, men jeg vil blot fastslå den ~~×~~ pointe, at tiden nu er ikke til at anerkende det fulde ansvar af det intellektuelle lederskab, som LaRouchePAC har defineret og fortsat leverer. Og, med de **Fire Nye Økonomiske Love**, med implikationerne af **Alexander Hamiltons økonomiske rapporter**, der oprindeligt definerede og skabte USA, og med anerkendelse af, hvad klokken er slået; og med skiftet til en totalt ny, international, økonomisk og strategisk orden, er det vores ansvar at mobilisere USA og bringe det ind i denne nye orden.

(Herefter følger aftenens diskussion; se video/engelsk udskrift.)

WE MUST SET THE AGENDA!

THE UNITED STATES MUST JOIN THE NEW SILK ROAD.

International Webcast, Nov. 11, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening, it's November 11, 2016.

Happy

Veterans' Day! My name is Matthew Ogden, and I would like to welcome you to our regular weekly Friday evening broadcast here

from larouchepac.com. I'm joined in the studio today by Ben Deniston, my colleague, as well as Kesha Rogers, member of the LaRouche PAC Policy Committee and former candidate for Federal office – United States Congress and US Senate – joining us from

Houston, Texas; and Michael Steger, joining us from San Francisco, California, also a leading member of the LaRouche PAC

Policy Committee.

I hope everybody had a chance to see the post-election broadcast special that we posted on this website on Wednesday; which included some direct video statements from both Lyndon and

Helga LaRouche. We've had a chance to speak with Mr. LaRouche several times since then, including just about an hour ago; and

Mr. LaRouche continues to make the point that this is a highly inconclusive situation; very undefined. We have yet to get the

full facts on what the implications of the incoming administration will be, but two points are very clear. And I think as people have observed very clearly, this has been a total

repudiation of the entire Obama-Clinton-Wall Street apparatus that had taken over the Democratic Party; but also, at the same

time, the Bush-Cheney Republican Party apparatus. Both parties

have now ceased to exist in their previous form, and we are in an

unprecedented situation inside the United States. The other point which is very clear is that the LaRouche Political Action

Committee has set the agenda; and this point should have been clear for years leading into this, including from Kesha Rogers'

successful, highly impactful campaigns for Federal office. But

we've put on the agenda: Glass-Steagall; the immediate necessity

to shut down Wall Street; and the fact that the American people

were not willing to accept the Obama-Clinton agenda to bring the

United States into World War III with a confrontation with

Russia. But we must continue to do so, and we must continue to set this agenda. There can be no alternative, no replacement for a continued mobilization and a continued clarity of leadership coming from the LaRouche Political Action Committee and our allies.

Now, I would like to read a short portion of the lead item

which was posted on the LaRouche PAC website today, because I think it very clearly defines what Mr. LaRouche's current analysis of this situation is. And then we can open up the discussion from there. But the title is, "Trump Victory Is Only

a Reprieve from War Danger Unless a Much More Fundamental Change

Can Be Enacted". It begins by stating the following:

"The election of Donald Trump and the defeat of both Hillary

Clinton and Barack Obama has provided a short reprieve in a drive

for World War III against Russia, so long as Obama is prevented

from taking some kind of insane action in his remaining lame duck

weeks in office. The fact that an immediate danger of nuclear war

is off the table for the time being is important; but it does not

address the other grave crises that the world is facing.

"The trans-Atlantic financial system is still on the edge of

total disintegration, and unless that problem is immediately addressed, the conditions will soon re-emerge for global war.

To

solve that imminent crisis, the US Congress must immediately pass

the pending legislation in both Houses, to reinstate the original Glass-Steagall Act of 1933, breaking up the too-big-to-fail banks into totally separated commercial and investment banks. This must be the first order of business when Congress returns to Washington early next week."

This continues by saying: "Well beyond that urgently required action, other measures must be taken to forge a new kind of relations among the leading nations of the planet." This is something we will elaborate much more during the course of this broadcast, but this statement goes on to cite some statements that were made by Sergei Glazyev, a leading advisor of President Putin; Chas Freeman, a top and very distinguished diplomat in the United States diplomatic community; and otherwise, that make the very clear and correct point that now is the time to realize that the world is moving into an entirely new paradigm. And beyond just a détente between the United States and Russia, which is a potentially very positive development, the United States must also reciprocate the offers from China to enter into this New Silk Road, New Paradigm program; entering into the AIIB, joining the New Silk Road in a very concrete and definitive way.

Now, what can be very clearly defined, is that Mr. LaRouche is the leading statesman on the scene right now in the United States. The Four New Laws that we have been repeatedly emphasizing over the course of the recent several months

leading into this election, continue to be the number one agenda item. Of course, that begins with Glass-Steagall, but the entirety of the program is a Hamiltonian renaissance for the United States.

Now, during a discussion we had earlier today, Helga Zepp-LaRouche emphasized this supplementary pamphlet which was issued by the LaRouche Political Action Committee almost a year ago – "The United States Must Join the New Silk Road; a Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance". And this very concretely lays out how the United States can join this New Paradigm.

Now, I'd like to just begin with a few excerpts from these statements that were made by Sergei Glazyev and Chas Freeman, which I think clearly get to this point; but I think a lot more can be said. This is an interview with Sergei Glazyev from {Itar Tass} in the aftermath of the Presidential elections: "According to Glazyev," this article says, "the result of the US elections show that 'The American people don't want war. For the first time in the world's history, there is a chance to a new global economic order without waging a world war.' |"

And then Chas Freeman, in a speech called "One Belt, One Road" which was delivered in Hawaii a few days before the election, end with the point that "The United States must now realize that the new paradigm defined by the AIIB and the New Silk Road, and all of the other initiatives that have been taken

by China, is the new game in town." And Chas Freeman's point is that Americans are not in the game. Now's the time for us to enter into this and to realize that it's in our interest to join the One Belt, One Road initiative. Chas Freeman says, "China's growing influence is very good reason to seek a seat alongside it, both in the new and old councils of the emerging multipolar world, rather than continuing to futilely try to exclude it. The United States needs to be constructive and helpful, not negative and critical – still less obstructive – as all this unfolds. Americans have a big stake in how Eurasia integrates, and in what its relationships with other continents and regions become. Time to get in the game," he concludes; "time to participate in crafting the post-Pax Americana order. Time to leverage China's initiative to American advantage."

And I could go on, but I want to just make the point that now is the time to recognize the full responsibility of the intellectual leadership that LaRouche PAC has defined and continues to deliver. And taking the Four New Economic Laws, taking the implications of Alexander Hamilton's economic reports, which defined and created the United States in the first place, and recognizing what time it is; with the shift to an entirely new international economic and strategic order, it's our responsibility to mobilize and bring the United States into that new order.

So, I'll just leave it at that; and I think we can explore some of the implications of this in discussion with Kesha and Michael.

KESHA ROGERS: OK, I will start in response by saying that what has to be recognized is that the fight has never been a matter of party politics, one party over the other; because as President George Washington said, "Party politics is the bane of our nation's existence." What we saw during my campaigns for US Congress, was very instrumental in that; because the people I was able to pull together were people from all different types of backgrounds. It was a question not of just what party you belonged to, or what your race was, or any of that; but this question of what do we want to see for our nation and for the future of our nation? Reviving the vision and the ideas of President John F Kennedy, President Franklin Roosevelt; people of all different types of backgrounds – as has been stated – came together around Glass-Steagall to defy Wall Street, and they continue to do so. The Republican Party, the Democratic Party, and so forth. So, I think it's important to note that what we have identified is a question of the direction that mankind has to take; that the people of this nation have come together on a few accounts that have been completely against what the establishment had thought would happen. During my campaigns, the victories around the two nominations despite the fact that the party establishment did everything in their power to create a divide against the truth that myself, Mr. LaRouche, and our slate

were saying; that Obama represented a threat to this nation.

The

cancelling of the NASA Constellation program, the continued policies for backing Wall Street against the interests of the population. The second time that we saw the population come together in a real way – as has been said on a number of occasions here – is the JASTA vote. The JASTA vote was not a

–

Justice Against Sponsors of Terrorism Act – was not a Republican

or a Democratic issue; so I think we are now eliminating the party system. This has been a big part of what I have been advocating, what Mr. LaRouche has been advocating is that we have

to have a new conception of mankind brought forward. I think it's been very clearly stated in the discussions that we've had

with him, that are really continuing and hopefully we can get that developed in this discussion today. The idea that this is

not just a US issue; now we're talking about how do we improve and develop new conceptions of international relations. New conceptions of relations among human beings.

Just a couple of things I want to start off with to develop

that. First of all, just in the discussion we had with Mr. LaRouche yesterday, in response to the election and where we must

go from here, he said we will get a unity among human beings as

human beings. The US and Russia can work together as human beings; and we are looking at mankind in a universal way. We are

going to learn how to apply our minds. People have to see the meaning of their existence in a way that most people have not. If we're really going to conceptualize that idea, I think what we're going to discuss here today is: 1. The concrete

policies
that are needed to bring together the type of collaboration as
we're seeing develop from the development of the BRICS nations
—
Brazil, Russia, India, China, South Africa – and their
cooperation. The development of the AIIB, and the offer of
cooperation through the Silk Road, by President Xi Jinping to
the
United States. People probably remember that Obama rejected
it.
Now, the mission is, we have to reverse the rejection. We
have
to work with Russia; we have to take up China's offer. But we
have to take it up in a bigger way than just around treaty
agreements or working together on international cooperation of
projects. Those things will be essential, but the essential
is
going to be the development of a new, unified, international
mission of a new direction for mankind in space
collaboration. I
want to develop that a little bit more, but I will stop right
there, because I think we need to pull a few more things
together
to come back to that point.

MICHAEL STEGER: The underlying ability for the
LaRouche
organization and LaRouche PAC to operate as a leading force on
the planet has been something that eludes most people. It's
not
something that's in the predicates of the policies we've been
fighting for directly; there's something philosophically more
profound. It does stand out, the fact that this election,
where
vote came from, what people voted for – whether it be in the
Democratic primary, where we saw Glass-Steagall both by Martin
O'Malley and Bernie Sanders, and again even by Trump at the

end

of the general election campaign; where Glass-Steagall came up again. {We} were the leading factor and force of a political fight, won in the opposition of Bush and Cheney and the clear tyranny that they represented, but even more distinctly, because

of the nature of Obama in this last years—which is important just to take a few seconds, not long, but just to recognize: the

Republican Party for the last eight years worked with Obama. There was no real opposition to it. That's why the Republican Party is really in as much of a shambles as the Democratic Party is.

The Party system, as Kesha said, is gone, because there was

no legitimate opposition to Obama, except for what we did. And it

started on the Obamacare question. We led the fight entirely. We

defined it as a Nazi program, while the Republican Party was likely going to adopt it and support it, the same way Mitt Romney

had pushed in Massachusetts. It was generally a kind of Heritage

Foundation, right-wing, healthcare reform. We recognized it to be, underlying, a fascist program of population reduction, and we've been relentless with Obama, unrelenting, on the question that this Presidency was a failure and a very danger to mankind.

But then you had Lyn's intervention following the invasion

of Libya, and the killing of Muammar Gaddafi, and Lyn's precise

insight that this represented a very accelerated drive for nuclear war. There was immediate resonance, immediate response from the leadership in Russia. Like Dmitry Medvedev, [then

President, now Prime Minister]. And we saw an increasing level of recognition, somewhat slowly, but from key figures, who began to identify the fact that Lyn was absolutely right. And that again became a center of the discussion of the U.S. Presidential election over the last few months.

So, you have the immediate collapse of the financial system

– which is there, we're on the precipice, this has been in the financial media now practically for a year, going back to last December, when the financial markets collapsed then. There's a very, very imminent breakdown of the trans-Atlantic financial system. It's an underlying bankruptcy, a deep bankruptcy. Then you also have the immediate drive for war. Both of those issues

have now been on the table. That's what the American people voted

for. It was a mandate for the LaRouche policy. And for the very

reason that the political establishment in this country compromised on Lyn, going back to the 1980s, shut down his efforts for space exploration, for collaboration among nations,

and instead put an FBI attack on him and our organization, they

got this kind of revolt. Had they adopted Lyn's policies then, you wouldn't see neither the breakdown of our economy and our society, the threat of nuclear war, or the collapse of a revolutionary type situation in the United States.

The only way to really address this problem is to address it

quickly. We are talking about a timeframe where if the new Administration coming in does not fulfill what the LaRouche PAC

has defined as the "New Presidency," then it will fail, and

fail quickly. There is a quality of crisis in the country, and so there is a level of urgency that Mr. LaRouche expressed today in our discussions. We need to get a handle on this. The policy orientation needs to be very clear. And it needs to be a comprehensive program. You can't just implement Glass-Steagall, though that's exactly where you have to start. You've got to go with the full Hamilton perspective. You've got to look at a full development of the country. And you can't go with this Wall Street garbage. It's not going to function.

A point that Kesha really made an emphasis of, and that Lyn emphasized on Wednesday following this election, stands out, because there is clearly – as Matt, you read from the Chas Freeman quote – at the highest institutional level of recognition, that this New Silk Road orientation is in depth; it is not weak; it is not superficial. As someone from the Chinese Consulate in San Francisco recently said, "This is not on paper. This is on the ground. This is a real project. This is not the TPP." The question though, is how is this approached? The approach of the political establishment may be best indicated by Henry Kissinger and these types: is to approach it from the Hobbesian view – an animalistic view of man, where you're looking for advantages. How do we take advantage of this? How do we work with this? China is looking to their advantage. How do we look to our advantage?

It doesn't mean that one disregards one's own benefit.

But

the emphasis that Lyn made, and I think what Kesha was developing, is that you have to look at the universal nature of

mankind. You have to look at what policies, what approach towards

the relationship among nations is of benefit to mankind as a whole, or as Helga said on Wednesday in a discussion, what used

to be referenced as the "common aims of mankind." That has to be

then the basis, the philosophical basis for a scientific foundation, for a new relationship among nations. And that really

then defines how this can be very much a new paradigm or a new era for mankind. Not only is an immediate action required, but the potential of action is perhaps greater than it's ever been.

OGDEN: Just to continue to emphasize the point that you, Kesha,

brought up, the first indications, I think very clearly, of what

hit with full force with this election, was what you were able to

generate around your campaigns for federal office.

BEN DENISTON: Over and over again.

OGDEN: Three times in a row. Twice the Democratic nominee

for Congress, and then you forced the Senate campaign into a run-off, in Texas, on precisely this LaRouche PAC program. Every

time that people say, "Oh, we are so surprised, we are so shocked, none of the polls saw this coming," whether it was in this general election campaign for President, whether it was in

the Brexit vote – every time somebody tells you that, you say, "No, that's actually not true."

DENISTON: Most people probably know, but it's worth emphasizing: Kesha led with "Impeach Obama." You had a Democrat leading the Democratic ticket on impeaching Obama, and that was what shocked. It was national news. It's kind of amazing that the Democrats are so far behind, so much in this crazy bubble, that they can't see where the ferment is in the population. Just to add that in there.

OGDEN: Absolutely!

DENISTON: It shocked the country, it shocked the world.

There was international recognition when Kesha won [the Democratic Party primaries for U.S. House in 2010 and again in 2012; and came in second in a field of five candidates for U.S. Senate in 2013, but lost in the run-off]. These guys are now years and years behind the ball on this thing.

OGDEN: The other element of your campaigns, Kesha, was a clear vision for the country. This is an element of inspiration that a population which was, yes, legitimately angry and enraged against the policies of the last not 8 years, but the last 15, 16 years of both the Obama and Bush administrations, and had been ground into the dust and left behind, and were literally suffering from an increase in mortality, and so forth, as we've

spoken about.

It was not only a rage factor, in terms of that, but it was also, and it continues to be – and this must be recognized – a deep desire for purpose, for meaning, for inspiration, and for a vision of what the future actually can be. And, Michael, as you were saying, it's a philosophical question: What is the meaning of mankind? What is this really all about? Why am I struggling, day in and day out? What's the meaning behind "what it means to be human?"

And so, the Number One point of emphasis in your campaigns, Kesha, and the Number One point of emphasis continues to be, what is the role that mankind is going to play over the next 100 years in this solar system and in the universe? It was clear when John F. Kennedy committed the United States to having a man on the Moon before the end of the 1960s, that this was the defining moment in the entire generation at that point. The United States rose to the challenge because it was a truthful challenge.

We applied the Hamiltonian principles to make that happen. You stood up and you said "We're going back to space. China is doing it." In the years since your campaigns, Kesha, China has achieved unbelievable feats. There will be a robotic lander on the far side of the Moon. If we put this on the agenda, and we say, "We are no longer going to succumb to the backwards agenda. We're going to join hands, not only on the New Silk Road here

on

Earth, but we're going to join hands with China to go back to the

Moon. We're going to go to Mars. We are going in a way which affirms the true, creative nature of the human species. We're going into space." That's the other element of this.

ROGERS: Yeah, that was already defined by Krafft Ehricke. It

was defined by Lyndon LaRouche. It was exemplified, as has already been stated, in a conception of mankind and the relationships among human beings, that most people, through the

degenerate culture that we have been immersed in, has yet to actually, truly experience. It's not just a question of "Well, I

like this policy of going to the Moon," or "Yes, we should do that," or "Kennedy's idea of going to the Moon was for economic

profits or to put feet on the Moon and then it was going to be over." We were talking about policy for a 50-year-plus plan, or

should we say, a generational.

Right now, the problem is that we have lost the conception

of acting for the next generations. Most people say, especially

with space policy, "Well, we'll see what this next President's going to do, but then after that we have to follow whatever the

next President wants to do, and it's just going to be an up-and-down cycle. Maybe we'll have a good one who wants a good

policy, and maybe we'll have a bad one." But that's not how the

process works. As I said, this is a question of international relations, but also, as Krafft Ehricke said, the question of

development of space, and what that represents for understanding our relationships right here on Earth is a Universal, an Extraterritorial Imperative.

I think these conceptions are not just things that are to be

thrown around, but they really have to be conceptualized, understood, and mastered, just as Lyn's emphasis and very important call, that the only thing that can save the United States right now, and for that matter save the entire world against this economic collapse, is the return to those Hamiltonian principles – the recognition that we have to restore

an understanding of what Hamilton was developing in his four reports: "Report on Public Credit;" "Report on a National Bank;"

"Report on the Subject of Manufactures;" and "On the Constitutionality of the Bank of the United States."

We've done a number of very thorough presentations on those

points, because that's not just something of the past, or just "policy issues," but it is the necessary direction that has to be

re-established right now: how are we going to build up our capabilities on this planet to provide for the needs of every single human being? We're talking about development around food,

most importantly around fusion resources—LaRouche's Fourth Law.

We have to have a science-driver fusion program. This is the key

aspect of China's policy for their Moon mission, and their space

program – the mining of Helium-3, the development of the far side of the Moon.

This is the policy that the United States has gone far away

from. We just have to just put the United States back on course again, and that the course of action has been clearly stated by the direction that China's taking with their space program. It's interesting to note: that was the direction we were going in, or slated to go in, with the development of the Moon, under not just President John F. Kennedy, but this was the policy that was being put forth prior to President Obama cancelling it.

OGDEN: I want to pick up on what you said, Michael. What the LaRouche Movement – both in the United States, but also internationally – has clearly been at the forefront of for decades, is the agenda. The intelligentsia of the planet has concentrated itself, at key moments of history, around what the conceptions for the future must be that have been laid forward by the LaRouche Movement. I just want to bring up one point which was contained in this report. This is the transcript of an international conference that took place in June of this year. Coincidentally, it was literally the day after the Brexit vote occurred; which had the entire trans-Atlantic expert establishment on their heels. Nobody supposedly saw this coming.

But the keynote speaker at this event was Helga Zepp-LaRouche; one of the other keynote speakers was Ambassador Chas Freeman. At that point, the point of the One Belt, One Road policy, the New Silk Road policy was put clearly on the agenda. The other major agenda item of this conference was the necessity to work with Russia to resolve and rebuild the situation inside Syria. This conference was called in order to discuss the contents of this massive special report, which was published by {Executive

Intelligence Review}. This is "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge"; and with the publication of this, the entire nitty-gritty aspect of what this New Paradigm really means on the ground – not on paper, as you said, Michael – was put into writing.

At that point, Helga Zepp-LaRouche called for the publication of a supplementary pamphlet which would concretely elaborate exactly how the United States would join that New Silk Road. And with all of the discussion now in the last few days of infrastructure and big projects and how to create millions of new jobs inside the United States, this is clearly the number one item of relevance. Now, we're going to play a short excerpt from a video which was put out by LaRouche PAC about two months ago. The full video is called "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", but this short excerpt from the concluding portion of that video elaborates exactly how the United States could work with China and work with these Eurasian countries to build itself into this New Silk Road. So, I'd like to play that excerpt for you right now.

"As part of the trans-Atlantic, the United States is also associated with a high standard of living. However, the Wall Street-dominated, post-World War II paradigm has taken its toll on the US economy and its people. Scrapping its agro-

industrial sector for financial and services industries, with the promise that it would make for a more competitive economy, high-earning skilled work was out-sourced to cheaper markets abroad which provide a living wage for their workers. This flawed version of globalization lowered the productivity of the Americas as a whole, increased the rate of poverty throughout the hemisphere, and invited billions of dollars of illicit money flows from the global drug trade, which to this day represent a significant portion of the cash on hand in the Western banking sector.

"However, even after the 2007-2008 crisis, when the bankruptcy of the trans-Atlantic financial system could no longer

be covered up and needed an emergency bail-out –

"| 'This is not just about Lehman Brothers; these problems are not limited to Wall Street or even Main Street. This is a crisis for the global economy.'

"– no serious structural reforms have been made to the Western financial establishment; putting the West and the rest of

the world at risk of an even greater crisis.

"No wonder that in recent years, China, Russia, and other

emerging economies have begun to create new international financial institutions, based on a concept of 'win-win' relations

among nations and created to facilitate economic development and

trade for all participants instead of preserving the hegemony of some. Instead of the exclusivity of US trade agreements like the

Trans-Pacific Partnership, China has extended an invitation to the US and the rest of the Americas to join them in establishing a new era of global economic development.

"I state this very clearly to President Obama that China will be firmly committed to the path of peaceful development; and China will be firm in deepening reform and opening up the country...!"

"But can the US envision a world where it is no longer the sole superpower; and instead shares that responsibility with other nations?

"...and will work hard to push forward the noble cause of peace and development for all mankind.' [Chinese President Xi Jinping]

"The potential for US participation in the New Silk Road program is immense. One key project in EIR's New Silk Road report is finally connecting the Eurasian continent with North America at the Bering Strait. A Bering Strait provides the needed symmetry to make the One Belt, One Road strategy a global one; and would transform the two continents the same way the ancient Silk Road opened up Europe to Asia.

"Imagine boarding a magnetically-levitated train in downtown Paris or Berlin, travelling 250 miles per hour across the steppes of Siberia, through a tunnel below the Bering Strait, emerging on the other side in Alaska on your way to Manhattan. Layered with a freight and passenger rail line running north-south from

Alaska to the lower 48 states from Eurasia, is the construction of the long-awaited North American Water and Power Alliance [NAWAPA]; an Apollo-era continental water management system that takes freshwater run-off from Alaska and Canada, and diverts it southward for use in the arid southwest United States.

"And while the average American will tell you these projects are impossible, the average Chinese today is building them. In the last decade, China – comparable in size to the United States – constructed over 11,000 miles of high-speed rail; and seeks to triple that number by 2020. Similarly, China's Three Gorges Dam and South Water North projects are some of the greatest water infrastructure projects ever undertaken. In the new 'win-win' paradigm, big infrastructure investment is the new normal everywhere."

That video is available on the LaRouche PAC YouTube channel and the LaRouche PAC website. But I'd like to ask Ben to just follow that up.

BEN DENISTON: Off of the discussions that Matt referenced with Lyndon and Helga LaRouche in the last couple of days, we wanted to redirect people's attention to this supplementary pamphlet. Obviously the full report is a little bit hefty for your average American, we did want to produce this shorter, condensed kind of

organizing report to really grip people and give people a sense

of what it means for the United States to join this New Silk Road

program, this New Paradigm. We want to make sure people know

-

we can bring up on the screen share here – that this full report

is also available on our website. If you go under "our policies", "US Joins the New Silk Road" it's available right there; and the entirety of the report is available here. As Matthew said, this was published almost one year ago, so maybe some of the introduction might be a little bit dated to the context of the time when we put this out; but the substance, the

content, is still very relevant, very crucial, and integrates together with the more recent focus Mr. LaRouche has put on his

Four Laws program.

But just to give people a very quick overview of the report,

we can see here in the table of contents, it's broken into a series of chapters following the introduction. The first chapter

really provides somewhat of a sketch, but a real presentation of

what can be done in the United States in the context of joining

this New Paradigm. So, passing Glass-Steagall; engaging in an international credit/finance system to facilitate growth, development. What does that mean? Well, as was referenced in the video, one of the mega-projects that's been on the table for

a century now quite frankly, if not longer, is this Bering Strait

connection; literally connecting, via high-speed rail, North America into this entire World Land-Bridge perspective. So,

that's been long recognized as a keystone project. That can come together with – as was also discussed in the video – high-speed rail across the United States. As Mr. LaRouche, in his work on the Eurasian Land-Bridge and World Land-Bridge, had developed, these are more than just rail corridors; this mankind developing the interior regions of continents. Moving from a coastal dominated civilization to one that actually master the interior landmass of regions. A lot can be said, but this really goes to the heart of his science of economics, his insight, his metric of potential relative population density; how mankind can transform the so-called "carrying capacity" of a piece of land or society with this kind of development. So, bringing in high-speed rail and all the associated infrastructure to make vastly larger regions of the territory of the United States inhabitable and developable. We have huge amounts of unused land waiting to be developed.

In the development of this report, Helga LaRouche also placed a large emphasis on the development of new cities; new renaissance cities as she called for as part of the whole development program. Bringing rail, water, power to these new regions of the country to develop new, highly-organized cities; not just urban sprawl, not just endless unorganized development. But actual cultural city centers organized around a central region, focussed on an educational, artistic focus of society;

and you center your activity around that. That's also discussed in some detail in this report.

This is obviously going to create major spin-off effects in terms of job requirements; rebuilding US industry. All kinds of connected jobs required to support that kind of activity. So, this talk about creating millions of jobs, this can be done very easily in the context of this New Paradigm system. One thing we fought with in producing this report was actually gripping people with what this means. It's easy to go through the figures – this many miles of rail, this many cities, etc. – but the American people have suffered so long under a lack of this kind of development, that it's important to really grip people and give them a sense that these are not just projects; this is your future. This is a return to the idea that every generation is going to be fundamentally better off than the generation before them. That you live your life with the recognition that your children are going to have a fundamentally better life than you were able to live; and it was because you and your generation contributed to creating that.

It's been recognized – LaRouche PAC may have been the first to point this out – but it's now generally recognized, the current youth generation does not have that. You have the first situation potentially in American history where the younger generation is worse off than their parents' generation. If you

want to talk about the death rates, the drug epidemic, all these things, that's the substance of what's driving that process. Not just poverty per se, but poverty in the context of no future; complete degeneracy of society.

So, returning to this idea that there is to your job, to your employment, to your activity, to your family's activity, to your neighborhood, your city, your town. There's a purpose in investing and creating a new, higher state of living for the nation as a whole; and that's what this really means. That's driving inspiration in China, in nations working with China; in this whole One Belt, One Road program. That's what we can revive and return to in the United States; that's what these infrastructure projects really mean. It's about mankind participating in the truly immortal nature of mankind's creative development.

And what we also address in this report, just to point this out to people directly, is an added integral element of that is a real science driver program. So, we have on the one hand – it's not separated, but together with the idea of joining the New Silk Road, rebuilding the United States on a higher level with new infrastructure, a new standard of living; also engaging in the science driver programs and technology driver programs that push to new frontiers. Fusion power. With fusion power, you can completely transform mankind's capabilities; you can blast mankind up to a higher level of potential existence. Both in making power available, but also completely revolutionizing

all kinds of production, industry, technologies; it's a totally new stage for mankind.

This goes directly together with space; the development of the Moon, the development of helium-3 resources on the Moon as a key fusion fuel. So, bringing mankind really into a level of Solar System species, a Solar System existence; and learning – we had some discussion with Mr. LaRouche earlier today – learning what the Solar System is really all about. There are some of the most basic things we still don't understand about how the Solar System works; even how the Moon works. Our knowledge is still extremely limited in terms of what mankind is existing in here in this Solar System; let alone what the Solar System is doing in the galaxy, and how to understand these kinds of things. Recognizing that that is kind of the first of the substance of these kinds of revolutions of mankind's ability to exist. If we discover these higher levels of the principles organizing the fundamental nature of the universe, we can uniquely utilize that understanding to transform how we act.

So, it's this intimate connection that Mr. LaRouche, I believe, is the first to really define scientifically between fundamental scientific discovery and the crucial rile of real scientific method in that context, and what people call economic progress and economic growth. That's the integrated central picture that we have to present and break through on; and we

have presented it in a somewhat short but moving and condensed and illustrated way in this report. So, Helga had specifically requested that we draw people's attention again to this important piece of organizing ammunition that we have; to move people in this time of ferment, in this time of potential, to not sit back and wait for something to happen, but to take action. Realize this is the future we can create. We've just had an opening created that gives us the potential to act; it's not here yet, but now we have a potential that we have not had for four terms of the Presidency. So, I think this is critical that we get all this on the table and move immediately with the recognition that this is the true mission of mankind.

STEGER: I would just like to say, on the Four Laws, which captured this policy direction, the subtitle is that this is not an option, but an immediate necessity. And I think it's worth making it clear that these are not policy options from the standpoint of government. These Four Laws and this orientation that Ben just laid out, is actually a necessary and integral functioning of any competent form of government. Hamilton uniquely understood that at his time; there was resistance from the slave-based oligarchy at that time which opposed the recognition that the economic power to unleash mankind's advancement, to orient mankind towards this level through manufacturing, through industry, and especially through the scientific process. But that was an integral part of what government required to fulfill its obligation to the well-being

of its population and its posterity. So, these Four Laws are a necessity not simply because of the economic crisis; they must be adopted by government as laws. Our government today, to secure for the first time as Glazyev said, for the first time, world war is no longer a danger; and for the first time the United States will set the leading example of a form of self-government based on the highest scientific conception of mankind based on these Four Laws; and have the economic power and potential to unleash that unique characteristic of mankind. These Four Laws are of that quality of significance.

OGDEN: This is the immediate action agenda. And as Lyndon and Helga LaRouche said earlier, there's a lot that's undefined; there's very inconclusive facts available right now. But the one thing that is clear, is that we need a full-scale mobilization from the people who are involved in the activities of LaRouche PAC, to immediately force the Glass-Steagall agenda. Congress is coming back into session at the very beginning of next week – Monday and Tuesday. They need to be confronted with an absolute torrent, a flood of calls and activity from around the country to say "There is nothing else; this is agenda point one." And to pull out all the stops on this entire program. We've emphasized we have the ability to pull together the entire country on the

Four Laws action page; this is action.larouchepac.com/fourlaws.

If you haven't signed up there yet, that's available. There's also a place where you can submit your reports. All of the material that you need is on that website, including the Alexander Hamilton four reports and Mr. LaRouche's original document, "LaRouche's Four Laws". Then as Ben just showed you,

we also have this supplementary page, a digital pamphlet that we produced; "The United States Joins the New Silk Road". This is also available on the LaRouche PAC website.

So, we are in undefined and uncharted territory right now; I

think people are recognizing that at the point that the United States, for example in the 1930s, faced similar situations, it was only because of the immediate leadership that Franklin Roosevelt provided with the entire program – this was the initial Glass-Steagall, this was a reorganization of the entire

bankrupt financial system, this was immediately getting people back to work – that is the agenda. At that point, it was undefined what was going to happen; it was because Franklin Roosevelt provided the kind of leadership that he did, that prevented what could have been a very dangerous situation from degenerating into that. It's our responsibility to place that onto the agenda now. Nobody else is going to do that. We have a

short reprieve, a short window of reprieve from the danger of World War III. You have qualified leadership from around the world tentatively reaching out and saying we are ready for an entirely new paradigm of relations with the United States. Russia, China, other countries around the world. But the United

States that they want, is LaRouche's United States.

So, thank you very much for joining us. I'd like to

especially thank Michael and Kesha. Kesha, thank you; and I'm sure we will be looking to you for some more in the near future.

And I'd like to thank Ben for joining me here in the studio. Please stay tuned to larouchepac.com. If you haven't subscribed to our YouTube channel yet, do so immediately. And subscribe to our weekly and daily emails as well. Thank you and good night.

**Geopolitik i Washingtons
interesse – eller
politik for menneskehedens
fælles mål?**

Af Helga Zepp-LaRouche

5. november, 2016 – Ganske uanset, hvem, der vinder valget i USA, så må hvert eneste land i verden derefter revurdere sin egen, strategiske situation og sine egne, eksistentielle interesser, og give sin politik en ny retning. Ifald den høgeagtige Hillary Clinton vinder, bliver Tysklands udenrigspolitik umiddelbart stillet over for den udfordring, ikke at lade sig trække ind i en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland, som truer med at opstå ud fra Clintons erklærede Syrien-politik. Hvis Donald Trump vinder, vil ternerne atter blive kastet på ny.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og hans lettiske modpart Maris Kucinskis overværer underskrivelsen af dokumenter om bilateralt samarbejde inden for handel, transport og kultur efter deres forhandlinger i Riga, Letland, 4. nov., 2016.

**RADIO SCHILLER den 7.
november 2016:
Det værtigste efter valget i
USA:
kampagnen for LaRouches Fire**

Økonomiske Love

Med formand Tom Gillesberg

**I Hamiltons fodspor:
»LaRouches Fire Love for
global,
økonomisk genrejsning
og civilisationens vækst«
Af Helga Zepp-LaRouche;
Tale til Schiller
Instituttets
konference den 29. okt.
i Manhattan, New York**

Men det andet område må komme fra en bevidst beslutning om, at verden behøver et nyt paradigme; at, hvis vi forbliver inden for rammerne af det nuværende paradigmes aksiomer, med geopolitik og globalisering, så mener jeg ikke, at vi kan løse det. Det, vi må gøre, er at skabe en renæssance, en kulturel renæssance, der udgår fra den idé, at mennesket ikke er et dyr, og at, selv om mange mennesker i øjeblikket opfører sig på en dyrisk måde, så er mennesket den eneste skabning, eller den eneste art, der er i stand til at overvinde enhver

begrænsning af sit eget intellekt og af teknologiske vanskeligheder. Hvad som helst, menneskeheden ønsker at takle, kan den gøre.

Download (PDF, Unknown)

Yemenitiske børn får håndbog i fysisk økonomi, BRIKS og den Nye Silkevej

24. okt., 2016 – Yemenitterne viser endnu engang deres legendariske evne til at hæve sig op over den barbarisme, som den saudiske aggression, støttet af Obama og briterne, udsætter dem for, ved at sætte kurser mod en lysere fremtid for deres nation og kommende generation. På samme tidspunkt, som BRIKS-topmødet fandt sted den 16. okt., og mens det amerikansk/britisk-støttede, barbariske bombardement fortsætter, sammenkaldte Yemens Kontor for Koordinering med BRIKS (Y0BC) til et møde i hovedstaden Sana'a med ledere af Shawtab Foundation, et yemenitisk institut for beskyttelse af børn imod vold (<http://svc-ye.org/en/>), for at diskutere projektet om at sammensætte en håndbog for børn på basis af principperne for fysisk økonomi, BRIKS' nye paradigme for tankegang og den kinesiske Nye Silkevejs win-win-koncept. I mødet deltog også fr. Lamia El-Aryani, generalsekretær for Yemens Øverste Råd for Barndom og Moderskab, et yemenitisk regeringsorgan med forbindelse til 14 ministre og funktioner direkte under premierministeren. Dette projekts aspekt om »fysisk økonomi« kommer fra de koncepter for fysisk videnskab, som de er blevet forklaret af økonomen Lyndon LaRouche og beskrevet i *Executive Intelligence Reviews*

Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« (i særdeleshed Del II, der handler om »Målestokke for Fremskridt«). YOBC har rettighederne til at udgive *EIR's* Specialrapport og havde afholdt ugentlige, offentlige læsninger af rapporten, hvor regeringsministre, tænketanke og NGO'er deltog, og som fik vidtstrakt dækning i de yemenitiske medier. (Rapporten findes i arabisk oversættelse)

YOBC-formand, Fouad Al-Ghaffari, udstede en erklæring i anledningen og sagde:

»Håndbogen vil give de yemenitiske børn en særlig stemme, som er i harmoni med børnenes rettigheder i BRIKS-nationerne, gennem retten til at få den nødvendige viden og retten til at deltage, baseret på den Internationale Børnekonvention af 1992, UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Det er ligeledes en respons til det krav, som Schiller Instituttets præsident og 'Silkevejs-lady', fr. Helga Zepp-LaRouche, har fremsat, om at stoppe de voldelige videospil, der fremprovokerer voldelig adfærd blandt den unge generation. Denne håndbog vil gøre det muligt for vores børn at bære ansvaret for missionen med at bygge den Nye Silkevej som en model for global udvikling, og i overensstemmelse med vedtagelsen i FN's Udviklingsprogram af Kinas [udviklingsprogram], som kriterie for bæredygtig udvikling frem til år 2030. Som en del af Kontoret for Koordinering med BRIKS' overvågning af BRIKS-topmødet 2016, hvor fokus er på etableringen af et finansielt system og et banksystem til infrastruktur og anden menneskelig udvikling, ønsker Kontoret at opfordre alle berørte parter til at bevilge en del af de finansielle resurser til programmerne for børns uddannelse og udvikling, fordi børnene er bærerne af de potentielle og fremtidige projekter til deres nations opbygning, baseret på et statsligt kreditsystem.«

Fr. Lamia El-Eryani er generalsekretær for regeringens Rådet for Barndom og Moderskab i Yemen, samt formand. Fr. El-Eryani

opslog følgende erklæring på sin Facebook-side den 16. oktober:

»Samtidig med BRIKS' 8. Topmøde, som vil blive afholdt her til morgen i Goa, Indien, blev der afholdt et møde mellem Shawtab Foundation og Kontoret for Koordinering med BRIKS, med det formål at introducere Kontorets idé om 'Perleprojektet'. Mødet handlede om spørgsmålet om lanceringen af 'Yemenitiske børneledere for BRIKS', som vil være under Shawtab Foundations paraply og blive sponsoreret af det Øverste Råd for Barndom og Modeskab, i samarbejde med Kontoret for Koordinering med BRIKS. Kontoret for Yemenitiske Børneledere for Koordinering med BRIKS vil sammensætte et særligt program, baseret på BRIKS' økonomiske paradigmes solide principper, i en yemenitisk sammenhæng, på en måde, der vil skabe en særlig stemme for Yemens børn, der er i overensstemmelse med den Internationale Børnekonvention for børns rettigheder, og med principperne i UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Vi ønsker Yemens børn tillykke! Vi ønsker de tre partnere i dette betydningsfulde og seriøse initiativ tillykke!«

- ☒ »Perleprojektet« har taget navn efter Helga Zepp-LaRouches løfte om at gøre Yemen til en smuk perle i den Nye Silkevejs perlekæde, som deltagerne fremførte i en resolution ved **Schiller Institutets Berlin-konference, 25.-26- juni, 2016.**

Yemens hovedstad, Sana'a.

Titelfoto:

Fouad al-Ghaffari oplæser YOBC's hensigtserklæring for sit arbejde for at udbrede kendskabet til EIR-rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, BRIKS samt fysisk økonomi i Yemen, i videoen, »**At konfrontere aggressoren med håb for fremtiden**«, (engelsk), herunder følgende punkt om en håndbog for børn:

»- At underskrive en særlig protokol med Kontoret for Koordination med ikke-statslige organisationer (NGO'er) for Børneforsorg med det formål at udarbejde og udgive en Håndbog for Børn om Den Nye Silkevejs-rapport.«

Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Ny Silkevejsparadigme på fredskonference i Tyskland

31. okt., 2016 – Schiller Institutets præsident Helga Zepp-LaRouche var en af de førende talere på et panel om de fremtidige relationer mellem Europa, USA og Rusland, der fandt sted den 30. okt. på konferencen, »Den store fred« i Auerstedt, Tyskland. Andre talere på panelet var professor Gerhard Schreiber (Dresden), en mangeårig ekspert i militærstrategi i flere topudnævnelser i østtyske militære institutter før 1989 og nuværende konsulent i sikkerhedspolitik; prof. Natalya Bubnova, ekspert i russiske relationer med Vesten, og som arbejder ved Primakov Nationale Forskningsinstitut for Verdensøkonomi og Internationale Relationer i Moskva; Klaus-Dieter Böhm, direktør for den private station Salve.TV i Erfurt (den eneste tyske Tv-station, der fast kører nyhedshistorier fra RT). Konferencestedet i byen Auerstedt, i nærheden af byen Jena i Thüringen, var scenen for et stort slag i 1806, hvor Napoleons hære slog de preussiske hære. »Den store Fred« afholdtes for fjerde gang dér.

Helga havde allerede præsenteret den Nye Silkevej og

Verdenslandbroen, da flere initiativer blev introduceret lørdag eftermiddag, hvor der blev vist et kort klip om emnet, som blev vel modtaget af tilhørerne. Endnu engang, på panelet om søndagen, talte hun om betydningen af det nye paradigme til at gå i stedet for den akutte fare for atomkrig. Denne akutte trussel om atomkrig stammer fra det faktum, at det transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at visse vestlige ledere nægter at indgå i samarbejde med kineserne og BRIKS. Hun advarede også om, at Hillary Clinton på det seneste er blevet en total krigshøg, og at hendes valg til præsident udgør en betydelig risiko for en verdenskrig. Professor Schreiber, der talte om NATO's oprustning og ekspansion mod Rusland efter 1990, med særlig henvisning til EU's skadelige rolle, inklusive udløsningen af Ukraine-krisen, støttede [det kinesiske] Ét bælte, én vej (OBOR) som et fredsopbyggende, nyt paradigme, som Europa bør tilslutte sig, og sagde på et tidspunkt, at »det er fordi, USA's politik er imod den Nye silkevej, at amerikanerne hader Dem så meget, fr. Zepp-LaRouche«.

Prof. Bubnova, der talte om de falske billeder, som Vesten har opbygget om Rusland, men som også gav udtryk for bekymring over, at Rusland er i færd med at blive trukket ind i en strategisk konfrontation, sagde mht. USA's drømme om fortsat verdensherredømme, at det ikke vil fungere, fordi store dele af verden er uenig og ikke ønsker at gå den vej, USA siger, de skal gå. Schreiber gjorde også meget ud af at påpege, at multi-polaritet er verdens fremtid, og at det vil erstatte den unipolære periode, som har eksisteret siden Sovjetblokkens opløsning for 25 år siden. Böhm talte om den amerikanske hånd bag bin Laden, al-Qaeda, al-Nusra og IS og sagde, at disse er blevet opbygget for at levere et nyt fjendebillede, efter at Sovjet-fjenden forsvandt efter 1990.

<http://der-grosse-frieden.org/referenten-2016-helga-zepp-larouche/>

»Lad os bygge det Eurasiske Tog for Fred imod truslen om en Ny Verdenskrig«

Erklæring af Helga Zepp-LaRouche og Jacques Cheminade, 21. oktober, 2016

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinner sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Institutets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Institutet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters

side på, for enhver pris at opretholde deres enherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiel udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genrejsning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinner sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasisk kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så

udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasisk jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.

2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle

mødes i Paris i september, 1963.

**»Tysklands potentielle rolle
i udviklingen af
Verdenslandbroen«
Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche,
Schiller Instituttets
konference i Essen, 21. okt.,
2016**

Kan menneskeheden, konfronteret med alle de kriser, vi ser for vore øjne, etablere et verdenssystem, i hvilket folkene kan leve sammen i fred? Er menneskeheden i stand til at definere et højere fornuftsniveau, eller er vi tvunget til – ved at holde os til de vante, og veltrampede, stier – at ramle ind i en stenmur og muligvis miste civilisationen for altid?

Jeg er overbevist om, at det er muligt at finde dette højere fornuftsniveau, og at gøre det til virkelighed. Ligesom den gamle Silkevej, under Han-dynastiet for hen ved 2.000 år siden, ikke blot var et middel til vareudveksling, men også til udveksling af teknologi, kultur og filosofi – og således førte til en enorm forbedring af levestandarden i alle de nationer og regioner, der deltog – således er jeg også

overbevist om, at det er muligt at sætte en Ny Silkevej, en ny politik for at knytte nationer sammen, på dagsordenen i dag.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet i Sverige afholdt seminar i Stockholm:

»Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«

Den 27. september, 2016, holdt Schiller Instituttet og EIR et meget vellykket seminar i Stockholm, om »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«. Dianne Sare, der leder LaRouchePAC i New York/New Jersey og er ansvarlig for den særlige indsats i Manhattan-projektet, var hædersgæst. Dianne har startet og leder det store kor, der tidligere i september måned gav fire koncerter for i alt 3000 tilhørere under mindedagene 15 år efter terrorangrebet på World Trade Center.

På seminaret i Stockholm talte Dianne om, hvordan situationen kan forandres i USA gennem modstanden mod Obama og hans controllers på Wall Street og de britiske geopolitikere. Hun angreb generelt Obama og Bush/Cheney-regeringen før ham. Hun fortalte, hvordan Lyndon LaRouche, med det samme, Bush var

tiltrådt, havde advaret om et terrorattentat i lighed med »Rigsdagsbranden i Berlin 1933«, som blev udført med fuldt overlæg for at muliggøre et styre under love for undtagelsestilstand. Dianne ville ikke gå ind på den katastrofale amerikanske valgbevægelse, men fortalte derimod om den enorme mobilisering for JASTA-loven, og imod Obamas veto.

Formanden for det svenske Schiller Institut, Hussein Askary, åbnede seminaret med en tale, der fokuserede på det nye paradigme, som er i færd med at vokse frem i verdensøkonomien og i relationerne mellem nationer, noget, der drives frem af Kinas initiativ med byggeriet af den Nye Silkevej, sammen med BRIKS og en stribé nye finansinstitutioner, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Han fortalte, hvordan Schiller Institutet har arbejdet for dette, siden Helga Zepp-LaRouche foreslog det i 1991, og som hun atter tog op i sin Appel til FN's generalforsamling, fra hvilken Hussein oplæste første afsnit. Hussein præsenterede ligeledes nogle af de bøger/rapporter, som *EIR* i løbet af denne årelange kampagne har udgivet, og især den seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen».

Ulf Sandmark fulgte op på Diannes tale om de nye muligheder for at forandre USA, med mulighederne for at få Nordeuropa med på strategien for den Nye Silkevej for fred og udvikling. Den Nye Silkevej er allerede nået frem til de forskellige lande, der grænser op til Norden. Efter en gennemgang af disse projekter, og hvorledes nabolandene allerede er i gang med samarbejdet, påpegede Sandmark det sorte hul i midten af Norden, der domineres af »politikken for et budget, der balancerer«. I dette 'sorte hul' sker der ingenting, til trods for, at forskellige organisationer fra erhvervslivet, fagforeninger og regioner kræver en satsning på investeringer i infrastruktur. Det store samarbejde med Kina finder derfor ikke sted med regeringens hjælp, med derimod gennem industrien, og Sandmark fremhævede Volvo Cars som et

paradeeksempel på næste trin af højteknologisk win-win-samarbejde inden for det nye paradigme.

Et meget specielt indslag i dette seminar var, at, blandt de mange forsamlede diplomater, rejste lederen af den Syriske Ambassade i Stockholm, Abir Jarf, sig op og berettede om, hvordan Syrien var et gammelt centrum for Silkevejen, og at den syriske regering nu kæmper mod terroristerne, der har invaderet landet, for at kunne være med i den store satsning på den Nye Silkevej. Efter hende kom også den etiopiske ambassadør med et indlæg til støtte for denne kamp og fortalte om de enorme fremskridt, som Etiopien har gjort med at bygge nye jernbaner, dæmninger og ledninger til energi for, i den Nye Silkevejs ånd, at samarbejde med nabolandene. Disse to indlæg forenede talere og tilhørere, så seminaret gjorde et stærkt indtryk på alle deltagerne fra forskellige ambassader, medier, svenske institutioner og andre.

Om aftenen blev der afholdt en reception for Dianne Sare på kontoret, hvor venner til Schiller Instituttet kunne komme og høre hende.

Foto: Dianne Sare har startet og leder det store kor i New York-området; her fra korprøve i december, 2014.

**Amerikanerne må imødegå deres
frygt;
den uafklarede katastrofe kan**

overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Erkendelsen af, at verden er på randen af verdenskrig, er nu ved at komme åbent til udtryk i den amerikanske og europæiske befolkning. Breve til avisredaktører skriger, at Obamas ránker for at optrappe krigen i Syrien vil bringe os i konflikt med Rusland. LaRouchePAC-aktivister på universitetsområder rapporterer, at studenter pludselig rejser børster, med ængstelige diskussioner om truslen om krig. Selv Donald Trump, der vil bruge enhver mere eller mindre fornuftig, populistisk idé til at fremme sin kampagne, har nu advaret om, at valget af Hillary Clinton, med hendes trusler om krig mod den syriske regering, vil antænde gnisten til »Tredje Verdenskrig«.

Borgerne er med rette bange. Obama fortsætter i embedet, trods det, at alt, hvad han har rørt ved, er brutt sammen: Obamacare er kollapset i takt med, at forsikringsselskaberne dropper ud og præmierne stiger til tårnhøje niveauer, i nogle stater med næsten 100 %; Deutsche Bank og Italiens Monte dei Paschi er ved at kollapse i Europa, samt med smitten, der er klar til at ramme Wall Street, hvor Obamas obstruktion af Glass-Steagall har skabt en boble, der er langt større end den var ved sammenbruddet i 2008; narkotika truer nu med at ødelægge en generation af unge, alt imens præsidenten prædiker legalisering og »ingen retsforfølgelse« af banker, der er taget i hvidvaskning af narkopenge; og med Bush' og Obamas »uophørlige krige«, der nu truer med at blive til atomkrige.

Der er grund til at være bange. Begge kandidater har allerede vist sig at være totale fiaskoer, en kendsgerning, som næsten alle amerikanere og det meste af verden erkender. Men, insisterede LaRouche i dag, katastrofen kan afværges ved netop at fjerne Obama, før han kan trykke på knappen; og ved at gennemføre Glass-Steagall og et kreditsystem for udvikling efter Hamiltons principper – nu, før sammenbruddet af finanssystemet fører til kaos. Både det Republikanske og det

Demokratiske Parti vedtog Glass-Steagall i deres valgplatform – ikke, fordi kandidaterne støttede det, men for at formilde de enorme understrømme i befolkningen, som er rasende over statens redning af Wall Street (bail-out), og som kræver, at spekulanterne nu afvises. I dag responderede Trump etter til det folkelige raseri og krævede gennemførelsen af en version af Glass-Steagall »for det 21. århundrede«.

For at opnå dette, må vi inspirere folk til at rejse sig og erklære, »Jeg nægter at være bange«. Det skete i september måned, da, på trods af, at Obama, Wall Street og saudierne kørte en frygtkampagne, det amerikanske folk fyrede op under deres repræsentanter i Kongressen med henblik på at tilsidesætte Obamas veto af JASTA-loven, som giver ofre for de saudiskledede terrorangreb på USA den 11. september (2001) mulighed for at lægge sag an imod dem, der var ansvarlige i den saudiske regering og det saudiske kongehus.

I normale tider vil dagene efter et præsidentvalg være kendetegnet ved en forlænget pause, en 'afdragsfri' periode, mens den nye præsident udvælger en administration og formulerer en politik, og mens borgere tager mål af denne politik. Men dette er selvfølgelig ikke normale tider. Begge kandidater er så forhadte af befolkningen – der i de fleste tilfælde hader begge kandidater lige meget – og deres politik er så moralsk depraveret og morderisk, at dagen efter valget vil blive en dag med raseri, måske endda kaos. I endnu højere grad end før valget, vil der hos de fleste amerikanere findes en forudanelse om den fare, som konfronterer Amerika og verden. Den kendsgerning, at der kun findes én løsning – nemlig, at Obama fjernes, og **LaRouches uopsættelige love** gennemføres – vil ikke ændre sig på grund af valget, men vil være endnu mere indlysende og nødvendig.

I hele den næsten to år lange valgproces har der stort set været nul dækning af det faktum, at verden uden for det transatlantiske område er blevet transformeret, et spørgsmål, der nu aktivt diskutes på Valdai Internationale

Diskussionsklubs 13. årlige konference i Sotji, Rusland. BRIKS, den Nye Silkevejsproces og de nye internationale finansinstitutioner, der er etableret af Kina, Rusland og deres partnere på alle kontinenter, har bragt resten af verden sammen omkring et nyt paradigme for harmoni, udvikling af infrastruktur, samarbejde om rummet og en fælles front mod den terroristsvøbe, som er skabt af de amerikanske og britiske, ulovlige krige i Sydvestasien. Viden om dette nye paradigme, som **EIR-rapporten *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*** indfanger det, udgør den gnist, der behøves for at vende frygt og raseri til optimisme og kreativ tænkning, med henblik på at bygge en fremtid for menneskeheden.

Vi har intet valg.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt udsender sin første 'Fireside Chat' om bankkrisen, fra Det hvide Hus, Washington, D.C., 12. marts, 1933.

»Potentialet for Frankrig og hele Europa i opbygningen af Verdenslandbroen« Tale af Helga Zepp-LaRouche

til Schiller Institut-konference i Lyon, Frankrig

»Hvad skulle således holde Europa tilbage fra fuldt ud at tage imod Kinas tilbud om »win-win-samarbejde« om at forlænge den Nye Silkevej til Øst- og Centraleuropa, Balkanlandene, Sydeuropa og, frem for alt, om at genopbygge det krigshærgede Mellemøsten og om at påbegynde den presserende nødvendige industrialisering af Afrika, og således virkeliggøre den eneste politik, der kan forhindre et endnu mere rædselsfuldt forløb af flygtningekrisen?«

Svaret er indlysende. Den amerikanske administration og Storbritannien insisterer på ideen om en unipolær verden, som i denne form allerede er ophørt med at eksistere. Den transatlantiske verden står umiddelbart for, med fuld kraft at brase lige lukt ind i Thukydid-fælden[1], som den tidligere, amerikanske formand for generalstabscheferne, Martin Dempsey, gentagne gange har advaret om. Og Europa har hidtil været fanget i det gamle paradigme, hvor det tilpasser sig et Washington-konsensus uden at stille mange spørgsmål.«

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede Republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Schiller konferencer: Kinas Nye Silkevej og dens potentiale for Europa

22. okt., 2016 – Med en understregning af betydningen af initiativet med den Nye Silkevej, afholdt Schiller Instituttet to seminarer; den 19. okt. i Lyon, Frankrig, og den 21. okt. i Essen, Tyskland.

Lyon-seminaret var et fællesarrangement mellem Schiller Instituttet og Club China EMLyon FOREVER, et selskab af tidligere elever fra Lyon École de Management (EM), en prestigiøs, national erhvervsskole, der også driver en læreanstalt i Shanghai. Talerne inkluderede Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets præsident, professor Shi Ze fra det Kinesiske Institut for Internationale Studier (CIIS), Christine Bierre, chefredaktør for *Nouvelle Solidarité*, partiet Solidarité & Progrès' avis i Frankrig, og Jean-Christophe Vautrin, præsident for Club China EmLyon FOREVER.

Denne begivenhed var en del af en togrenet offensiv fra Schiller Institutets side for at få europæiske lande, Frankrig og Tyskland i særdeleshed, til at tilslutte sig Kinas Nye Silkevejsprojekt. Til den ende blev der arrangeret konferencer i to højst symbolske byer: Essen, nær Duisburg i Tyskland, og Lyon i Frankrig.

Duisburg er Europas største, internationale havn og første stop for toget fra Wuhan, Kina, som ankommer tre gange om ugen; Lyon er endestationen, ligesom byen også var det for den gamle Silkevej. Toget transporterer kisel til dæk, elektronisk udstyr, LED-lamper og sportsudstyr fra Kina. Det vender tilbage med vin, kosmetik og fødevarer. Togets ankomst er et

lille mirakel; det har tilbagelagt 11.300 km, krydset seks lande, skiftet lokomotiv otte gange og blevet læsset om tre gange.

Foto: Det første godstog, der forbinder Wuhan, hovedstaden for det centrale Kina, med Frankrig, nåede frem til Vénissieux Saint-Priest inter-modale terminus nær Lyon den 21. april, 2016, efter at have tilbagelagt 11.300 km på 15 dage. Toget transporterede 41 containere læsset med mekaniske, elektroniske og kemiske produkter på den Nye Silkevej og passerede Kasakhstan, Rusland, Belarus, Polen og Tyskland.

Schiller Institut-symposium i Tyskland kræver, at Tyskland tilslutter sig den Nye Silkevej

Fredag, den 21. oktober, 2016, afholdt Schiller Instituttet et heldags-symposium i Essen, Tyskland, om Tysklands prospekter i den Nye Silkevej. Ved begivenheden, med 120 deltagere fra det videnskabelige, industrielle og diplomatiske samfund, var der talere fra Tyskland, Frankrig, Kina og Etiopien, som alle fokuserede på mulighederne for økonomisk og videnskabeligt fremskridt, baseret på deltagelse i Kinas program for Ét bælte, én vej (OBOR), som blev initieret af den kinesiske præsident Xi Jinping, og ligeledes baseret på årtiers indsats fra Schiller Institutets stifter, Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, den amerikanske, politiske økonom og statsmand,

Lyndon LaRouche, for at promovere et nyt paradigme for relationer imellem nationalstater på hele planeten, baseret på menneskehedens fælles mål, inklusive fremskridt inden for alle pioner-områder inden for videnskab.

Konferencens hovedtale blev holdt af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, der fokuserede på det presserende nødvendige i, at Tyskland bliver fuldt ud engageret i projekter i Ét bælte, én vej, som allerede har transformeret Eurasiens økonomiske og politiske landskab. Hun understregede, at fordelene for Tyskland og Europa ville gå langt videre end til den åbenlyse økonomiske fremgang og også et langt stykke hen ad vejen ville nedkæmpe det fremstød for krig med Rusland og Kina, som for nylig har nået et farepunkt ud over noget som helst, vi har set siden Cubakrisen i 1962.

Så længe, Obama-administrationen fortsat er ved magten i Washington, vil fremstødet for en strategisk konfrontation med Rusland og Kina imidlertid eskalere, og kunne overskride tærsklen til en »varm« krig – endda til en atomkrig, med udslettelse til følge. Det faktum, at EU-statslederne, der mødtes i Bruxelles i sidste uge, ikke kunne nå til enighed om nye sanktioner mod Rusland, er et fingerpeg om den voksende frygt for, at udbruddet af en strategisk konfrontation er umiddelbart forestående.

Zepp-LaRouche præsenterede en detaljeret gennemgang af fremskridtene mht. gennemførelsen af den Nye silkevej og den Maritime Silkevej, de to hjørnesten i OBOR-projektet.

- ☒ Flere af de andre prestigiøse personer fra det diplomatiske og videnskabelige samfund holdt også taler under panelsessionerne. Talerne inkluderede to kinesiske regeringsfolk, inkl. Zhang Junhui, som repræsenterede den Kinesiske Ambassade i Tyskland; og professor Shi Ze fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, der også er direktør for Kinesisk Center for Shanghai Samarbejdsorganisations-studier. M.M. Haile, Etiopiens

generalkonsul i Frankfurt, holdt en tale, så vel som også den franske præsidentkandidat, Jaques Cheminade fra partiet Solidarité & Progrès. Flere prominente tyske videnskabsfolk og industrifolk talte ligeledes under panelerne, inkl. prof. dr. Reinhold Meisinger, professor i mekanisk ingeniørvidenskab ved Nürnbergsg Universitet og en verdensførende ekspert i maglev højhastigheds-transportsystem (maglev: *magnetic levitation*: 'svævetog', -red.); Willi Pusch, der er en førende fortaler for et Bonn-Rhin-Mainz-tunnelprojekt; Dieter Ameling, tidligere præsident for Tysk Stål forbund og formand for Stål instituttet VDEh (ty: Stahl Institut VDEh); samt prof., dr. Reinhart Poprawe fra Fraunhofer Institut for Laserteknologi i Frankfurt.

Konferencen, i hvilken også den amerikanske økonom og statsmand Lyndon Larouche deltog, blev animeret af en dyb følelse af optimisme mht. Tysklands og Eurasiens fremtidsudsigter, hvis Forbundsrepublikken (Tyskland) bliver fuldt ud integreret i visionen for Ét bælte, én vej. Under panelet med prof., dr. Poprawe fik man en lang dialog om forholdet mellem klassisk musik og klassisk kultur og promoveringen af videnskabelig opdagelse og innovation.

Foto: Stifter og præsident for Schiller Institututtet, Helga Zepp-LaRouche, holder hovedtalen i Essen.